Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2252 | 4 PAGINI — 20 BANI | Duminică 29 iulie 1956

Un vast program pe drumul transformării socialiste a agriculturii

Cu mai mult de șapte ani în urmă, în martie 1949, Comitetul Central al partidului a pus bazele muncii pentru înnoirea agriculturii noastre, pentru dezvoltarea ei în interesul maselor largi de oameni ai muncii, prin Rezoluția cu privire la întărirea alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare și transformarea socialistă a agriculturii. Marile realizări obținute în acești ani în construcția socialistă a satului au dovedit justețea măsurilor luate de partid și atașamentul din ce în ce mai strîns al țărănimii muncitoare față de politica partidului. La sfîrșitul anului trecut, Congresul al II-lea al partidului a putut să constate că „pozițiile puternice cucerite de construcția socialistă la sate deschid perspectivele înaintării într-un ritm mai accelerat pe calea transformării socialiste a agriculturii, astfel ca la sfîrșitul celui de al doilea cincinal sectorul socialist să furnizeze 60—70% din producția agricolă marfă".

Documentul de mare importanță teoretică și practică apărut în ziarele de ieri, care oglindește fidelitatea partidului nostru față de principiile marxism-leninismului — Rezoluția ședinței plenare a C.C. al P.M.R. din 16—17 iulie a.c. cu privire la măsurile pentru realizarea sarcinilor stabilite de Congresul al II-lea al partidului în domeniul transformării socialiste a agriculturii — aduce în fața noastră fapte care demonstrează că această apreciere a Congresului a fost și este pe deplin valabilă. Din decembrie 1955 pînă la sfîrșitul lunii iunie 1956 s-au înființat 3111 noi întovărășiri și gospodării colective; numărul familiilor din gospodăriile colective și întovărășiri a crescut cu 51 la sută, iar suprafața agricolă a gospodăriilor colective și întovărășirilor — cu 29 la sută. Astăzi, sectorul socialist din agricultură cuprinde 37,1 la sută din suprafața agricolă a țării și 21,5 la sută din totalul de gospodării ale țăranilor muncitori.

Ritmul rapid de dezvoltare a sectorului socialist din agricultură este asigurat de munca politică mai intensă, dusă pe baza precizărilor făcute de al doilea Congres al partidului, cît și de realizările obținute de majoritatea gospodăriilor colective și întovărășirilor agricole, pe calea dezvoltării lor multilaterale, a sporirii continue a producției agricole, pe baza exemplului luminos pe care-l constituie ele. Sectorul socialist al agriculturii dă la ora actuală aproape un sfert din producția agricolă-marfă și din fondul centralizat de cereale al statului; totuși, după cum arată Rezoluția, această contribuție nu este pe măsura posibilităților. De aceea, stabilind că țărănimea muncitoare cu gospodărie individuală, ca producătoare a trei sferturi din mărfurile agricole vegetale și animale, trebuie sprijinită și cointeresată mai departe în sporirea producției agricole. Rezoluția fixează ca sarcină principală pentru toate organele de partid și de stat, pentru toți lucrătorii din agricultură, aceea „de a duce o muncă sistematică și perseverentă, de zi cu zi, pentru întărirea mai departe a gospodăriilor colective și întovărășirilor agricole din punct de vedere economico-organizatoric și pentru crearea de noi gospodării colective și întovărășiri agricole".

Modificările și completările la statutul model, recomandate gospodăriilor colective de către Rezoluție, arată că întărirea economico-organizatorică trebuie să aibă loc în același timp cu ridicarea gradului de cointeresare materială a colectiviștilor, cu creșterea bunei stări a lor. Atribuirea în proprietatea personală a casei de locuit, construcțiilor gospodărești și a terenului aferent lor, acordarea, cu drept de folosință și de răscumpărare, de terenuri pentru case și grădini noilor căsătoriți și celor care au intrat fără pămînt în gospodăria colectivă, repartizarea de avansuri în bani lunare sau, cel mai tîrziu, trimestriale, prin înființarea de ramuri de producție care oferă posibilitatea unei valorificări permanente, mărirea și reglementarea distribuirii fondului de ajutorare — toate acestea asigură îmbinarea justă a intereselor obștești cu cele personale ale fiecărui colectivist. Prin specializarea unor gospodării colective ca gospodării zootehnice sau piscicole, prin folosirea materialelor locale pentru construcții — așa cum preconizează Rezoluția — sectorul socialist din agricultură va participa mai mult la valorificarea resurselor și posibilităților fiecărei regiuni naturale, contribuind, totodată, în măsură mai mare la creșterea fondului centralizat al statului.

În vederea întăririi întovărășirilor, Rezoluția prevede pe de o parte să se stimuleze interesul țăranilor muncitori de a aduce în întovărășire întreaga suprafață de teren și de a executa în comun lucrările agricole, iar pe de altă parte să se creeze și să se dezvolte fondul obștesc al întovărășirii. Trebuie încurajate și dezvoltate formele noi de producție și repartiție care apar în unele întovărășiri, tinzînd spre un sistem superior de cooperare. O asemenea formă, după cum arată Rezoluția, este cooperativa agricolă de producție în care cooperatorul primește rentă pentru pămînt. Repartizarea veniturilor în aceste cooperative se va face după munca depusă, precum și după suprafața și modul de folosință a terenului, conform cotimii stabilite de adunarea generală.

După cum arată Rezoluția, partidul va continua politica de sprijinire și cointeresare a țărănimii muncitoare cu gospodărie individuală, în scopul creșterii producției agricole-marfă, al întăririi alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare și al stimulării acesteia din urmă de a trece pe drumul agriculturii socialiste, pe baza interesului ei material și a liberului ei consimțămînt. În același timp, ținînd seama de modificările intervenite în structura de clasă la sate, Rezoluția stabilește condițiile în care pot fi primiți în diferitele forme de cooperare în producția agricolă, pe baza cererii lor, fiii de foști chiaburi, fiii de chiaburi și foștii chiaburi și arată că este necesar să se ia asemenea măsuri de îngrădire, încît chiaburii să aibă interesul material de a spori producția globală și producția-marfă. Odată cu aceasta este necesar, subliniază Rezoluția, să fie întărită vigilența, pentru a se zădărnici orice uneltire a dușmanului de clasă împotriva gospodăriilor colective, întovărășirilor agricole și cooperativelor agricole de producție.

Dată fiind importanța mecanizării, a progresului tehnic, pentru transformarea socialistă a agriculturii, pentru mărirea producției și productivității muncii, Rezoluția fixează în această direcție o serie de sarcini care revin Ministerului Agriculturii, Ministerului Gospodăriilor Agricole de Stat, Ministerului Industriei Metalurgice și Construcțiilor de Mașini și C.S.P. De asemenea, se prevăd sarcini importante privind îmbunătățirea activității gospodăriilor de stat — astfel ca ele să devină mari producătoare de mărfuri agricole, rentabile, exemple vii ale superiorității agriculturii socialiste — sarcini privind asigurarea necesarului de îngrășăminte chimice, insecticide și ierbicide etc.

Îmbunătățirea muncii de pregătire a cadrelor, în folosul dezvoltării sectorului socialist al agriculturii, este o sarcină deosebit de însemnată. Cuprinderea întregului ciclu de producție agricolă în practica școlară, atenția sporită pregătirii cadrelor de mecanizatori și mecanici agricoli, înarmarea tinerelor cadre cu temeinice cunoștințe economice — sînt măsuri care vor garanta asigurarea de cadre bine pregătite pentru agricultură.

Laolaltă cu întregul popor muncitor, utemiștii și tinerii — în plin avînt pentru îndeplinirea sarcinilor trasate de cel de al doilea Congres al U.T.M. — primesc cu multă bucurie Rezoluția ședinței plenare a C.C. al P.M.R. din 16—17 iulie a.c. cu privire la măsurile pentru realizarea sarcinilor stabilite de Congresul al II-lea al partidului în domeniul transformării socialiste a agriculturii. Conștienți că măsurile și sarcinile stabilite de Rezoluție le netezesc propria lor cale către un viitor fericit, luminos, utemiștii și tinerii de la sate au datoria să stea în primele rînduri, sub conducerea organizațiilor de partid, în lupta pentru traducerea în viață a tuturor prevederilor Rezoluției. Muncă mai intensă, mai de calitate, mai plină de inițiativă în gospodăriile colective și întovărășiri, pentru întărirea și dezvoltarea lor; calificare din ce în ce mai bună, calitate din ce în ce mai înaltă a lucrărilor executate de tinerii mecanizatori; grijă comunistă pentru păstrarea și sporirea continuă a avutului obștesc, în orice loc de muncă; preocupare mai mare pentru problemele creșterii productivității muncii și reducerii prețului de cost, ale rentabilității în gospodăriile de stat — iată, pe scurt, ce cere de la noi Rezoluția C.C. al P.M.R. Sarcina principală rămîne și creșterea ritmului de cooperativizare a agriculturii. Îndeplinirea acestei sarcini cere mutarea centrului de greutate în munca de transformare socialistă a agriculturii în organizația de bază sătească. Se impune, deci, ca organele raionale și regionale U.T.M. să lichideze cu hotărîre orice manifestări de dădăceală și substituire a organizațiilor de bază U.T.M. de la sate, să dea acestora ajutor eficace pentru a putea să mobilizeze pe toți utemiștii și tinerii care muncesc la sate — țărani muncitori, muncitori din S.M.T. și G.A.S., intelectuali — în acțiuni locale, concrete pentru sprijinirea activă a transformării socialiste a agriculturii.

Rezoluția ședinței plenare a C.C. al P.M.R. din 16—17 iulie a.c. pune, prin sarcinile și indicațiile de seamă pe care le cuprinde, bazele unui nou avînt pentru transformarea socialistă a agriculturii. Acest important document marxist-leninist al partidului nostru asigură ritmul din ce în ce mai sporit al cooperativizării agriculturii, creșterea continuă a contribuției sectorului socialist la fondul centralizat al statului, la întărirea economiei naționale, asigură îndeplinirea sarcinilor fundamentale a celui de al doilea plan cincinal. Să pornim fără întîrziere la luptă pentru îndeplinirea grabnică a sarcinilor Rezoluției, să contribuim mai departe, sub conducerea partidului, la construirea viitorului nostru fericit!

„Scînteia tineretului"

TELEGRAMĂ

Excelenței sale domnului PETRU GROZA Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne

BUCUREȘTI

Sentimentele pe care excelența voastră mi le-a exprimat în numele său personal și în numele Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne cu ocazia sărbătorii naționale franceze, m-au mișcat profund. Vă adresez mulțumirile mele exprimînd urări sincere pentru viitorul fericit al Romîniei.

RENÉ COTY

Cu combina în lanul de grîu

Tînărul combiner, Francisc Leiher, de la G.A.S. Jimbolia, regiunea Timișoara, fruntaș al întrecerii socialiste în campania de vară, recoltează zilnic 18—20 tone grîu.

Deschiderea Expoziției de artă plastică sovietică

Sîmbătă dimineața a avut loc în sala Dalles din Capitală deschiderea Expoziției de artă plastică sovietică.

La festivitate au participat tovarășii Chivu Stoica, Gh. Apostol, N. Ceaușescu, I. Chișinevschi, Al. Drăghici, Al. Moghioroș, C. Pîrvulescu, D. Coliu, general colonel L. Sălăjan, L. Răutu, Șt. Voitec, Al. Bîrlădeanu, acad. prof. Tr. Săvulescu, Constanța Crăciun, P. Niculescu-Mizil, Ghizela Vass, P. Constantinescu-Iași, C. Prisnea, T. Rudenco, Șt. Cleja, O. Livezeanu, Ofelia Manole, dr. I. Bogdan, artistul poporului Camil Ressu, președinte de onoare al Uniunii Artiștilor Plastici din R.P.R., maestrul emerit al artei Boris Caragea, președintele Uniunii Artiștilor Plastici din R.P.R., artiștii poporului C. Baraschi, I. Iser, acad. G. Oprescu, oameni de artă și cultură, artiști plastici, critici de artă, reprezentanți ai presei romîne și străine.

Au luat parte pictorul graficlan E. A. Kibrik, membru corespondent al Academiei de Artă a U.R.S.S. și E. A. Svenigorodskaia, director al sălilor de expoziții de pe lîngă Academia de Artă a U.R.S.S.

Au participat A. A. Epișev, ambasadorul Uniunii Sovietice la București și membri ai Ambasadei, precum și alți membri ai corpului diplomatic.

Tovarășa Constanța Crăciun, ministrul Culturii a rostit cuvîntul de deschidere a expoziției.

Cu un sentiment de adîncă bucurie, deschidem astăzi în Capitala patriei noastre Expoziția de artă plastică sovietică.

Noi prețuim și iubim arta sovietică pentru că ea este în primul rînd o artă închinată patriei, omului și vieții, o artă cu un bogat conținut de idei, cu un caracter militant, pusă în slujba nobilelor idealuri de pace și progres ale omenirii.

Reunind o serie de opere ale unor cunoscuți maeștri sovietici și ale unor tineri talentați, expoziția de față, atît de variată ca tematică, în care se vădesc căutări artistice, stiluri și personalități diferite, constituie o manifestare a prieteniei tradiționale dintre popoarele noastre, ale căror vechi legături culturale, dăinuind de secole, capătă în zilele noastre, în toate domeniile, o puternică strălucire.

Cu acest prilej mulțumim cu multă căldură Ambasadei U.R.S.S la București și Ministerului Culturii al U.R.S.S. pentru grija și atenția acordată schimburilor culturale între țările noastre.

A vorbit apoi A. A. Epișev, ambasadorul Uniunii Sovietice la București.

Permiteți-mi să mulțumesc tuturor celor veniți aici pentru a

(Continuare în pag. 2-a)

Să dăm viață documentelor Congresului U. T. M.

Răspunsul brigadierilor hunedoreni

HUNEDOARA (de la corespondentul nostru).

De curînd am vizitat unul din marile șantiere hunedorene, șantierul laminorului bluming, construcție încredințată tineretului.

Am văzut aici scheletul metalic al celui mai modern laminor din țara noastră. Alături de ceilalți muncitori, montori, mecanici, dulgheri, zidari și instalatori, pe șantier lucrează brigadierii. Am făcut cunoștință cu mulți din ei. Iată cîțiva:

Cristea Nicolae. A terminat anul III la Facultatea de științe juridice de la Universitatea „Lomonosov" din Moscova. Fiind în vacanță, el a venit pe șantier unde lucrează alături de brigadieri.

Pavel Gliger din cătunul Năcirlești, raionul Alba, a străbătut pe jos cale de 50 km. numai ca să ajungă pe șantier, Nica Nicolae este primul din brigadierii sosiți pe șantier — și alții.

Tov. Pătrașcu Ioan din comandamentul șantierului mi-a vorbit de întrecerea socialistă care a cuprins pe fiecare om, echipă, brigadă, întregul șantier, ca urmare a chemării lansate de brigadierii de la Năvodari.

Întregul colectiv de constructori, brigadieri, muncitori, tehnicieni, ingineri și funcționari de pe șantierul laminorului hunedorean s-au angajat ca pînă la 23 August să termine o serie de lucrări importante. Printre acestea sînt fundațiile de la șirul B. și C. cuptoare adînci, fundațiile de la sala mașinilor, montarea stîlpilor metalici de la sala mașinilor, zidăria la hala de lingouri și vestiare, cuva la stația principală de pompare la turnul de răcire.

De asemenea în răspunsul lor adresat tinerilor de la Năvodari constructorii se mai angajează ca: de la 1 iulie pînă la 23 August, să-și îndeplinească planul de producție în procentaj de 101 la sută; să realizeze productivitatea muncii planificată în proporție de 110 la sută; să realizeze fondul de salarii cu 5 la sută sub cel admisibil recalculat, în raport cu îndeplinirea planului; să reducă prețul de cost cu 1 la sută; să extindă munca în acord în procentaj de 90 la sută. Se mai prevede înființarea clubului și a unui colț roșu pe șantier, construirea prin muncă voluntară a unui teren de popice, volei, un bazin de înot și altele.

★

O altă veste primită din regiunea Hunedoara ne anunță că și brigadierii șantierului tineretului — Valea Jiului, sectorul V Uricani, s-au alăturat chemării la întrecere lansată de colectivul șantierului național al tineretului de la Năvodari.

În întrecerea în cinstea zilei de 23 August colectivul de la șantierul de locuințe sectorul V Uricani și-a luat numeroase angajamente. Printre altele el s-a angajat să realizeze pînă la 23 August ridicarea pînă la acoperiș a blocurilor nr. 7 și nr. 6; să toarne 2000 metri pătrați beton la drumurile din interiorul orașului nou Uricani; să termine rezervorul de 500 metri cubi pentru apă potabilă, să execute 1000 metri pătrați tencuieli la fațadele blocurilor G. 2 și I. K. 3 etc.

În scopul îndeplinirii angajamentelor, se vor lua măsuri tehnico-organizatorice ca de pildă: repartizarea unui inginer sau tehnician care să ajute și să răspundă de organizarea fiecărui punct de lucru în parte; executarea lucrărilor de zidărie după metoda de zidit în lanț etc.

★

Tuturor tovarășilor de pe aceste șantiere le dorim spor la muncă pentru îndeplinirea angajamentelor!

INTR-UN MOMENT DE RĂGAZ

Tinerii din gospodăria agricolă colectivă din comuna Baba Ana, raionul Mizil, au prins o clipă de răgaz și s-au adunat să citească documentele celui de al doilea Congres al U.T.M.

Acum citesc „Rezoluția". Secretarul organizației de bază U.T.M., Constantin Rădulescu, citește cîte un paragraf, se oprește, îl discută apoi cu ceilalți.

— „Congresul consideră că mai sînt destule organizații U.T.M. care nu țin seama în suficientă măsură de dorințele specifice tineretului, de a citi, de a cînta, a dansa, a face sport, de a folosi timpul liber în modul cel mai plăcut, mai instructiv, mai vesel".

— Tovarășe secretar, oprește aici! spuse utemista Elena Cotigă, învățătoare în sat. Acum, pentru că elevii sînt în vacanță, eu am mai mult timp. Ce-ai spune dacă după apusul soarelui ne-am aduna cu toții la căminul cultural? Vrem să formăm o brigadă artistică de agitație.

— Bună idee! răspunse colectivista Elena Ionescu.

— Așa e! răspunseră și ceilalți.

Și secretarul citi mai departe. Cînd ajunse la aliniatul nr. 4 atenția tuturor se concentra și mai mult. Secretarul se opri din citit și întrebă:

— Ei, voi ce propuneți?

— Trebuie să stabilim ceva concret — răspunse Florin Pipelea.

— Da, tovarăși! Să ne îmbogățim planul organizației cu noi sarcini. Fiecare hectar din cele 100 hectare cultivate cu porumb pe care le avem în luncă promit, după cum spunea tov. președinte Stanciu, mai mult de 4000 kg. boabe la hectar. Ați văzut porumbul individualilor. Sînt încredințat că ei vor recolta mult mai puțin porumb decît noi, colectiviștii. Exemplul ne poate folosi pentru a-i convinge să vină alături de noi, în gospodăria colectivă.

Mihai Crețu își privi ceasul. Era timpul să plece spre arie cu toții.

— Mergi și dumneata, tovarășe învățătoare?

— Nu, eu peste două ore — cînd se mai potolește căldura — ies cu pionierii la strînsul spicelor de pe miriște.

— A! Așa? Atunci succes!

— Vă mulțumesc. La fel. Și nu uitați să-i anunțați și pe ceilalți. Astă seară avem prima întîlnire. Vom învăța primul cîntec.

ION TEOHARIDE
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Ploești

Studenți pe șantiere

In timpul vacanței numeroși studenți au intrat în rîndul brigadierilor pe șantierele naționale ale tineretului.

In fotografie: Pe șantierul tineretului „23 August" din Capitală un grup de studenți săpînd la fundația viitorului spital al cartierului.

NOTE EXTERNE

Pokey — cîntăreț sentimental

O tînără miss către prietena sa:

— Cum nu l-ai văzut pe Pokey aseară? Ah, ce nenorocire! Ce glas, ce prestanță. Și nici pe Lassie? Ah dragă pe ce lume trăiești. N-ai văzut încă culmea grației și a cochetăriei? Uită-te în programele televiziunii și nu scăpa spectacolul.

Un crainic al posturilor americane de televiziune:

— Doamnelor și domnilor. Mîine seară program Pokey and Lassie. Minunea secolelor. Idilă emoționantă a două ființe îngerești. Pokey and Lassie, cuplul ideal!

Din reportajul unui ziarist: „A sosit Cadillacul vedetei. Portarul se precipită către limuzină și-i deschide portiera. Pokey sare sprinten, privește mulțumit în jur și cu un aer majestuos pășește pe culoare. E mlădios și puțin trufaș. Numai în fața lui Lassie devine timid și rigid. Ce să-i faci! Așa e jocul dragostei. Pokey grăbește pasul. În dreptul unei oglinzi se oprește, se privește cu cochetărie. Acum e la ușa studioului. Peste cîteva minute zîmbetul și glasul lui va însenina iarăși întreaga Americă".

Din nou crainicul.

— Ladys and gentlemans, norocul ne surîde iar. Pokey este inspirat. Hopa, Pokey.

Pe o sofa a sărit mica vedetă canină, cățelul bariton, cățelul îndrăgostit, Pokey cîntărețul sentimental și fără prea multe rugăminți a început să emită niște sunete joase de bas. Zeci de mii de miss and ladys au prins să suspine în culmea emoției...

— Ce modulații!

— Mînca-i-ar mama boticul lui dulce. Și alte asemenea exclamații smulge micul Pokey. Dar apogeul îl atinge cînd apare alături grațioasa și cocheta curtezană Lassie. Atunci Don Juan-ul canin îi trage niște răcnete afectînd tonalități și nervozitate.

Pokey latră, Lassie latră. Pokey și Lassie latră împreună și burtăverzimea se sfîrșește în suspine, dă bani, trimite cadouri. Astfel „cîntărețul stîngaci" cîștigă 87.000 franci pe seară după cum spune cu invidie „Paris Presse l'Intransigent". Banii aceștia ajung pentru a hrăni o mahala de confrați ai vedetei. Ar mai oferi însă cîștig și unor actori și cîntăreți americani valoroși care bat tăpșanele din lipsă de angajament.

De unde și concluzia: în S.U.A. folklorul este reconsiderat. În lexicon se va introduce în loc de „soartă de cîine", „soartă de om". Corespunde mai mult realității americane.

AL. GÎRNEAȚĂ

Să simți în jurul tău oameni...

Noapte. Tîrziu. Liniștea apasă greu, ca o presimțire tristă. Pe strada pustie, singurul călător — un tînăr înalt, cu șapca lăsată peste frunte — abia se zărește în întuneric ca o umbră. Merge încet, obosit, uneori se oprește privind aurora palidă și fluorescentă care tremură deasupra orașului amorțit. De la marginea străzii se ridică un tăpșan. Tînărul îl urcă agățîndu-se cu mîinile de ierburile fragede și ajunge într-un părculeț care înconjoară o biserică veche pe care urcă viguroși niște lujeri de ederă sălbatică. Șterge cu palma praful de pe o bancă și se așează. Stă așa încremenit multă vreme, cu capul prins între palme. Parcă oftează sau parcă geme chinuit de o greutate insuportabilă. Buzele palide s-au întredeschis și au murmurat ceva ușor de parcă ar fi șoptit cuiva la ureche. Departe, tocmai din centrul orașului, un difuzor răspîndește în văzduh tristețea unei melodii nedeslușite. Undeva s-a deschis o fereastră lăsînd să se avînte liberă în spațiu o sonată de Beethoven.

Auzind melodia, își desface, scrișnind, gulerul care-i gîtuiește parcă respirația. De ce-i atîta tristețe în jur? De ce nu se aude nimic, un zgomot, o voce omenească, decît aceste melodii care-l chinuiesc parcă dinadins?

Și ascultă atent, așteptînd parcă să se mai deschidă încă o fereastră, descătușînd o melodie care să biruie tristețea din jur. Dar nu se deschidea nici una, nu se vedea nici o altă lumină prin apropiere și în capul prins între palme gîndurile încep iarăși să se agite.

„Ești un blazat. Romantismul tău s-a consumat ca o lumînare care-a ars prea mult într-o seară".

„Poate..."

Un tovarăș al anilor săi de adolescență îi spunea acestea apucîndu-l întotdeauna de umăr și scuturîndu-l de parcă ar fi vrut să-l desmeticească dintr-o letargie.

— Cred că tu ai uitat anii aceia ai începuturilor cînd totul era avîntat, zbuciumat. Amintește-ți.

...1947. Era noapte și ploua mărunt. Era frig și întuneric. Pe șantier era liniște, încetase zăngănitul lopeților și tîrnăcoapelor, al fiarelor cărate în spinare. Brigadierii ședeau zgribuliți în fața unui vagon-platformă, așteptînd. Se dădea un festival artistic de către o echipă de tineri amatori. Doi brigadieri le luminau scena cu torțe unse cu păcură — și totul părea straniu ca la un spectacol din antichitate. Corul a cîntat „Marșul brigadierilor" și brigadierii l-au murmurat și ei fără să-i îndemne nici un dirijor. „Hei rup, hei rup, bum! În lupta de brigadier!" Au urmat cîteva dansuri. Apoi crainicul a anunțat: „recită Ion Marinescu".

„Construim — ca mîine să
fie lumină,
Pe ploaie, pe ger sau
furtună..."

Parcă toate respirațiile s-au oprit. Din întuneric ochii licăresc de emoție.

Crainicul l-a anunțat apoi cu un monolog vesel. Brigadierii au rîs cu hohote, l-au aplaudat frenetic și, entuziasmați, au strigat pentru el „de trei ori ca la brigadă".

A fost minunat. Clipe sfinte de romantism tineresc! Echipa artistică a rămas să lucreze cu brigadierii toată noaptea. Construcția era urgentă. În timp ce apăsa cu piciorul pe cazma, în clipele acelea încărcate de emoție s-a hotărît pentru care ideal să se bată în viață: să ajungă actor, să joace pe scena unui teatru adevărat.

Visul acesta nu i l-a clătinat niciodată, lumina ce i-o răspîndea în suflet n-a fost niciodată umbrită de ezitări. Cu toată pasiunea, cu toată tinerețea — spre ideal!

Echipa artistică îi cîștigase și zilele și nopțile. Era sufler, juca pe scenă, cînta în cor, regiza, scria texte. Porneau prin satele Craiovei în camioane deschise sau pe jos. Chiaburii din Plenița au vrut să-i bată pe scenă, le-au spart geamurile de la mașină cu pietre. Nu-i nimic! Pietrele aruncate de dușmani nu pot răni romantismul, pasiunea, tinerețea. El trebuie să devină actor. A intrat la un conservator popular, apoi — zi de neuitat — a ajuns figurant la teatru. La repetiții asculta atent fiecare cuvînt. În primul său rol nu avea de spus decît un singur cuvînt: „mulțumesc". Era băiat de serviciu, îi ducea bagajele unui milionar. După ce le așeza bine, acesta îl lovea brutal cu piciorul iar el politicos spunea: „mulțumesc". Dar într-o zi, cînd s-a îmbolnăvit un actor care deținea un rol principal în piesă, directorul de scenă l-a pus pe el — firește cu emoție — să joace pentru o seară. Examenul a fost trecut cu succes; a devenit actor. Viața a început pentru el din nou. Trăindu-l pe Rică Venturiano, pe Jack Melancolicul sau pe Trufaldino își sorbea entuziasmul, își întreținea flacăra pasiunii cu rîsul și emoția spectatorilor și era fericit.

Dar de-atunci au trecut cîțiva ani și un tovarăș al anilor exaltați ai adolescenței îi spunea cu glasul amar: „ai început să te blazezi, să-ți pierzi romantismul". Oare? Întrebarea l-a urmărit insistent. „Parcă..." Străduindu-se să-i învețe teatru pe niște tineri de la un cămin cultural a avut într-o seară senzația dureroasă că aceștia îl ascultă plictisiți, că nimic din munca aceasta nu-i entuziasmează — deși piesa era jucată destul de bine și a primit premiul I pe regiune. Poate că deziluzia din seara aceea l-a făcut să simtă într-adevăr gustul amar al indiferenței și al blazării.

Apoi tinerii de la „Electroputere" l-au rugat să le fie instructor al echipei lor artistice.

— Tovarășe actor, vrem să facem o echipă... — și tînărul care-i spunea acestea țuguie buzele și puse pe cele cinci degete adunate un țițîit — ceea ce vroia să însemne superlativul cel mai absolut. A primit și peste cîteva zile au început repetițiile. La început cei mai mulți dintre ei păreau plictisiți. Unii începeau să nu mai vină la repetiții după cîteva săptămîni. Repetițiile erau obositoare.

— Așa tovarăși, acum îmbrățișați-vă!

Cei doi tineri cărora le spusese aceasta îl priviră mirați. Fata îi aruncă o privire plină de stupefacție.

— Cum? Să ne îmbrățișăm? Păi eu sînt logodită, tovarășe! Vreți să mă vorbească toată lumea pe urmă...?

— Bine, dar aici e pe scenă. Așa e piesa.

— O fi, dar eu sînt certată cu el și nu-l îmbrățișez.

Trebui să discute cu fata aproape o oră ca s-o convingă să simuleze o îmbrățișare.

— Tovarășe, strigă, agită-te! „Puneți mîna pe dușman!" Strigă alarmat! Tînărul striga însă încet, la fel ca înainte, ca și cum ar fi spus: „aduceți-mi un pahar cu apă".

În seara aceea a plecat tîrziu de la club, mai obosit ca niciodată. „N-o să iasă nimic pînă la urmă" — a murmurat singur făcînd un gest de renunțare.

(Continuare în pag. 2-a)

Unde să învățăm?

O profesie de mare perspectivă

Nu odată ai prilejul să participi la discuții aprinse despre filme, despre regie, despre jocul actorilor, sau despre muzica cutărui sau cutărui film.

Așezați comod în fotoliul sau scaunul sălii de cinematograf, urmărim atenți succesiunea imaginilor de pe ecran, iar la terminarea spectacolului, uneori mai mult, altcori mai puțin satisfăcuți, totdeauna însă destul de grăbiți, ne îndreptăm spre ieșire. Prea puțini sînt aceia care-și aruncă ochii și spre fundul sălii, de unde, printr-un mic orificiu, a fost proiectat filmul... Și totuși, în afară de actori, regizori, compozitori, decoratori, macheri, pentru noi spectatorii un rol nu mai puțin important îl au tehnicienii care asigură desfășurarea în bune condițiuni a proiectării filmelor.

In orașe, în sălile de cinematograf, la sate, în căminele culturale, cu caravana cinematografică în gospodăriile colective sau pe șantiere, pretutindeni tehnicienii, acești anonimi lucrători ai filmului, se străduiesc pentru noi, mînuind cu atenție aparatele, reparîndu-le la timp pentru a ne oferi spectacole plăcute.

Rețeaua întinsă a cinematografelor de astăzi, noile instalații care se vor face în cursul celui de al doilea cincinal, așteaptă mîini harnice, pricepute, care să ridice pe o nouă treaptă, superioară, munca de prezentare a filmelor artistice și documentare — mijloc important de educare și instruire a oamenilor de toate vîrstele.

De aceea Școala tehnică de cinematografie de la Buftea îi va pregăti pe absolvenții învățămîntului mediu de 10 ani în domeniul electromecanicii cinematografice. După 2 ani de studiu, în care timp elevii se familiarizează cu electromecanica aplicată la mașinile din domeniul cinematografiei, cu tehnica proiecției cinematografice, cu acustica, cu probleme de instalații cinematografice și diferite alte materii, toate acestea făcîndu-se mai ales prin lucrări practice, absolvenții sînt repartizați în producție.

Muncind în calitate de revizori tehnici la secțiile de cinematografie ale sfaturilor populare, la atelierele de reparații cinematografice din centrele regionale, ca șefi de cabină la marile cinematografe sau însărcinați cu efectuarea de intervenții rapide la aparatele de proiecție ale caravanelor sau cinematografelor dintr-un raion, tehnicienii cinematografici vor fi deopotrivă de prețuiți și respectați.

Două brigăzi

Cele două brigăzi de turnători de la uzinele „Semănătoarea" de care vreau să vă vorbesc lucrează în același loc de muncă, în același schimb și în aceleași condiții. Amîndouă sînt compuse exclusiv din tineri. Una din ele este formată din cinci utemiști: Ioan Bogdan, Alexandru Grigore, Ioan Munteanu, Minea Craiu și responsabilul — Viorel Vlad. Cea de a doua, are ca responsabil pe utemistul Costache Ioan, candidat de partid, iar ca membri pe Vasile Motoc și Dumitru Vergu, utemiști, și tinerii Vasile Ieșeanu și Gh. Căleanu. Cu toate acestea...

. . . .

E trecut de miezul nopții. In marea hală de turnare, formele în pîntecele cărora piesele așteaptă zămislirea stau înșirate în coloane lungi, drepte. Aplecați deasupra lor, tinerii din brigada lui Viorel Vlad, înarmați cu sculele necesare, lucrează cu migală. Aci trebuie îndreptat un perete, colo întărit un locaș, doar și de asta depinde calitatea melcilor, a suporților anteriori și a urechilor de la secerătorile-legători, a pinioanelor de la grapa mecanică. Pentru schimbul acesta, brigada are de turnat 10 repere diferite. La unele din ele, formarea a fost terminată, la altele, se face acum. Formele sînt grijuliu așezate, modelul este acoperit în mare grabă cu pămînt pe care turnătorii îl bat parcă cu dușmănie. Se scoate apoi modelul, se fac ultimele retușuri, se așează miezul, se pregătește capacul și se... odihnește. Se odihnește forma, tinerii nu. Ioan Bogdan trage cu coada ochiului. Craiu Minea l-a depășit puțin. Se supără? Nu! Asta îl îndîrjește, e vorba de mîndria lui. Alături, Ioan Munteanu e în dilemă: cum să așeze formele pentru a încăpea mai multe, în lung sau în lat? (aci se drămuiește fiecare metru pătrat de teren).

Ceva mai încolo muncește brigada lui Ioan Costache sau, mai bine spus, e locul brigăzii lui. De muncit, muncește numai șeful. In noaptea aceasta tinerii din brigadă n-au venit la lucru. Soldații și-au părăsit comandantul și comandantul e singur la datorie. Trebuie turnate — după plan — 6 repere. Costache nu le va putea cuprinde pe toate, e drept, dar unul-două tot va face.

— Cu ce sînt eu vinovat dacă brigada lipsește — îți răspunde utemistul Ioan Costache la întrebare. Eu știu că-mi fac datoria, așa cum se cuvine.

Intr-adevăr, muncește bine tov. Costache, chiar foarte bine. E sîrguincios, nu lipsește de la serviciu, așa cum trebuie să fie un utemist, un candidat de partid. Și totuși, care-i este meritul dacă tovarășii lui de muncă absentează nemotivat? Pentru un responsabil de brigadă, candidat de partid, e prea puțin. E o formă a egoismului, a nepriceperii lui ca responsabil și aci este buba. Brigada nu-l ascultă, el nu are prestigiu.

Atenție se toarnă!

— In față, gata?

— Gata!

— La coadă, gata?

— Gata!

— ...Start!

Și ca o nălucă, zvîrlit de destinderea sandow-ului, planorul urcă vertiginos spre înălțimi.

Iată o comparație potrivită.

Formele sînt gata pregătite. In burtoasele cuptoare rotative, fonta a fost înfrîntă în înțepenirea ei, devenind fluidă, vie. Se dă semnalul!

— Gata!

Perechile de turnători au înhățat oalele și... Urmează o clipă de liniște ca înaintea unui atac, în timpul căreia topitorul pregătește jgheabul pentru turnare, apoi...

Snopuri de scîntei însoțesc vîna de fontă în scurgere. Ele se împrăștie, pișcă pielea turnătorului. E cald aici, dogorîtor. Dar iată, oala e plină. Pînă să te dumirești, Viorel Vlad și Ioan Munteanu au și zburat cu ea. Intorci capul spre ei, dar abia ai timp să te ferești. O sobă-ncinsă te atinge-n fugă. Ion Bogdan și Minea Craiu trec cu a doua oală. A-nceput zborul! Se toarnă. Și ce forfotă! In urmă cu cîteva clipe aici era altfel. Acum, parcă se pregătește ceva fantastic, nemaipomenit, înspăimîntator. Vezi trupurile pe jumătate goale ale tinerilor muncind. Fonta îi îmbracă cu strălucirea ei vrînd parcă să-i cuprindă, să-i doboare și să-i nimicească. Oalele sînt grele și graba e mare.

Și-n timpul acesta, undeva într-un pat moale, utemistul Vasile Motoc face nani, după „truda" de peste zi, după ceasurile petrecute pe bulevard.

Se toarnă! Lichidul de aur pătrunde în forme, se ascunde în goluri, formează piese. Și aci sar scîntei care frig. Broboanele de sudoare se string în rîulețe care alunecă în jos. Rîurile de sudoare...

— Ești scutit de asta, tovarășe Vergu? Dormi și visează în pace, Costache o să facă planul și pentru tine.

...Alexandru Grigore aruncă pămînt pentru a zădărnici flăcările — duhul fontei — ce răsar din forme. La mijloc, doar o pălălaie albăstruie aleargă jucauș de jur-împrejur, apoi se stinge și ea, rămînînd numai un fum subțire, străveziu, care plutește în aer, îți îneacă respirația. Dar tinerii nu-l simt, n-au timp pentru asta. Cuptorul nu așteaptă și ei au atîtea guri flămînde de hrănit cu fontă...

O fi ea oala o jucărie pentru un turnator, dar singur tot n-o poți duce. Noroc cu tînărul Constantin Morega, magazinerul de la modele, care-l ajuta pe Costache. Și-i numai cît un Prîslea de mare, dar face cît Gh. Căleanu și Vasile Ieșeanu, care lipsesc. Astfel toarnă brigada lui Ioan Costache. Ciudată diferență!

Și consecințele...

Nu se poate spune că brigada lui Costache, cînd e să fie, nu muncește bine. Tinerii nu se dau bătuți dar vai, absențele nemotivate, indisciplina, aruncă cu noroi pe rezultatele obținute de ei, le acoperă, le înăbușă. Numai în cursul lunii iunie au fost cîte 4 absențe nemotivate de căciulă (mai puțin responsabilul). Cei din brigada lui Viorel, nici una și deosebirea se vede prin depășirea planului lunar pînă în ziua de 26 iunie în proporție de 127 la sută, pe cînd Costache cu brigada, de-abia de se țineau la zi.

Lucrînd singur, în noaptea cu pricina, Costache a obținut o depășire a normei personale de 275 la sută, procentul de rebuturi fiind de 2 la sută. Dar dacă era la lucru brigada întreagă?...

In același schimb utemiștii brigăzii condusă de Viorel Vlad au realizat peste trei norme.

Diferența în felul de a munci al celor două brigăzi se vede și pe statul de salarii și ea este simțită de tinerii brigăzii lui Costache.

Se pune întrebarea: Pînă cînd această diferență? Ce s-a făcut pînă acum în această problemă?

Și încă...

— Ce fac utemiștii Vasile Motoc și Dumitru Vergu?

— Dau un exemplu prost celorlalți doi tineri din brigadă.

— Dar responsabilul?

— Se vaită!

— Ce măsuri a luat tov. Tudor Bălan, secretarul U.T.M. pe secție?

— Nici una.

— Cum este ajutat tov. Costache în lichidarea lipsurilor de către tov. Păun Pîrlog, membru în comitetul U.T.M. pe uzină și responsabilul unei brigăzi de turnători de frunte, sau de ing. Nicolae Carabaș, care răspunde în comitetul U.T.M. de problemele producției?

— Tov. Pîrlog se mulțumește cu rezultatele brigăzii sale, ing. N. Carabaș convoacă brigada lui Costache pe linie administrativă, însă nu e perseverent și convocările nu se țin.

— Ce vor face de-acum înainte?

I. PLAXIENCO

Deschiderea expoziției de artă plastică sovietică

(Urmare din pag. 1-a)

participa la deschiderea Expoziției de artă plastică sovietică — a spus vorbitorul.

La expoziția ce se deschide azi sînt prezentate aproape 270 de lucrări a 107 pictori și sculptori din R.S.F.S.R. și alte republici unionale — R.S.S. Ucraineană, R.S.S. Armeană, R.S.S. Azerbaidjană și altele.

Bineînțeles că expoziția nu are pretenția să reprezinte pe deplin arta plastică sovietică contemporană deoarece acest lucru nu poate fi realizat printr-o singură expoziție. Aci sînt adunate doar o mică parte din lucrările pictorilor și sculptorilor noștri. Deși volumul acestei expoziții nu este mare totuși ea dă o imagine a varietății personalităților de creație ale artiștilor sovietici, a orientării lor ideologice, a dragostei lor față de patrie și a slujirii neprecupețite a cauzei comune a construirii comunismului.

Noi credem că tematica acestei expoziții este apropiată poporului romîn, care construiește în țara sa societatea socialistă și va interesa publicul, oamenii muncii și artiștii romîni.

Dați-mi voie să mulțumesc guvernului R.P.R. și în special Ministerului Culturii al R.P.R. pentru posibilitatea creată și pentru ajutorul acordat cu ocazia organizării acestei expoziții.

Fără îndoială că deschiderea Expoziției de artă plastică sovietică la București, va constitui un nou pas în dezvoltarea legăturilor culturale între țările noastre, în consolidarea prieteniei frățești și colaborării între popoarele Uniunii Sovietice și poporului romîn.

Tovarășa Constanța Crăciun a declarat deschisă Expoziția de artă plastică sovietică.

Asistența a vizitat apoi expoziția care este deosebit de reprezentativă. Ea cuprinde lucrările a trei generații de pictori, sculptori și graficieni sovietici.

Cu haia și ciocanul

După „cazuri" prin comună

— Oare unde trebuie să mă duc astăzi? — încercă să-și aducă aminte agentul veterinar. A, da! La nea Vasile. Are porcul bolnav rău. Apăi, să văd ce cazuri mai am prin comună...

Și Ion Andriș, agent veterinar în comuna Socrujeni, raionul Trușești, a pornit la drum. Mergea încet, cumpănind în gînd „cazurile". Fața-i — ce se întuneca sau se lumina alternativ — dovedea că tovarășul Andriș este în prada unor puternice frămîntări: clătina din cap, nemulțumit sau zîmbea, satisfăcut. Pînă la urmă, pe fața i s-a întipărit, stăpînitor, un zîmbet — semn îndeajuns de grăitor că frămîntările s-au sfîrșit și hotărîrea a fost luată.

— Hm! — chibzuia el — mai trebuie să trec astăzi și pe la nea Bodea, la nea Costea... Dar la care mai întîi? Ori ce ai zice, al lui Bodea e mai bătrîn... Îi simți dintr-o dată puterea... Și al lui Costea e... Da, la nea Bodea o să mă duc întîi... Iar la nea Vasile, o să trec mai pe seară...

Hotărîrea odată luată, Ion Andriș a grăbit pașii. Poate credeți că este vorba de vreun animal de rasă, bolnav, de se grăbește agentul veterinar? Vă înșelați, dragi cititori. Agentul nostru veterinar are de cercetat alte „cazuri". Veți vedea îndată. Ajuns la nea Bodea, Ion Andriș a intrat... în pivniță și a început să cerceteze... puterea vinului din butoi. „Cercetarea" aceasta a durat cam multă vreme. Și apoi, la un pahar de vin, tăifăsuind cu un prieten, uiți de necazuri. Așa că și-a uitat și Ion Andriș de ele (adică de animalele bolnave ale țăranilor muncitori). Iar „mai spre seară", cînd și-a amintit de porcul bolnav al lui nea Vasile, a pornit-o într-acolo. N-a mai ajuns însă. A rămas într-un șanț, pe-aproape de cazul cel adevărat. De, „cazul" lui Bodea a fost „bătrîn, puternic" și... l-a doborît...

După cum se vede, agentul veterinar din comuna Socrujeni suferă și el de o boală. Crizele ei se manifestă destul de des și puternic. Se impune deci forurilor superioare să stabilească pentru „cazul Andriș" diagnosticul precis și să-i administreze tratamentul necesar.

Corespondent
ANA LAUR

ACTUALITATEA pe scurt

Expoziții de artă plastică în căminele culturale și parcurile Capitalei

Secția culturală a Sfatului Popular al Capitalei organizează în căminele culturale și parcurile Bucureștiului expoziții de artă plastică.

La căminul cultural „Leonte Filipescu" din raionul Tudor Vladimirescu s-a amenajat o sală în care se va deschide duminică o expoziție de artă plastică contemporană. Cu sprijinul colectivului Muzeului Simu pentru expoziție au fost selecționate aproape 30 de lucrări.

Tot duminică se va deschide la Biblioteca nr. 33 din comuna Băneasa o expoziție care va cuprinde 45 de gravuri de Theodor Aman.

In parcurile Capitalei sînt vizitate cu interes pavilioanele expozițiilor de artă plastica. In Parcul de Cultură și Odihnă „I. V. Stalin" sînt deschise: Expoziția internațională de artă plastică a tineretului școlar și Expoziția lucrărilor de diplomă ale absolvenților Institutelor de arte plastice „N. Grigorescu" din București și „Ion Andreescu" din Cluj.

In curînd Sfatul Popular al Capitalei va organiza în același parc o expoziție retrospectivă a pictorului Șirato și o expoziție a pictorului A. Baltazar.

In pavilioanele A și B din Parcul de Cultură și Odihnă „I. V. Stalin" se va deschide la toamnă expoziția retrospectivă a sculptorului Gheorghe Anghel.

Noi articole și modele de textile

In Timișoara, aproape de malul Begăi, există o întreprindere de țesătorie denumită „Bumbacul". Cunoșteam mai de mult întreprinderea. Războaiele lucrau atunci pînză albită și alte țesături simple de bumbac.

M-am oprit în fața clădirii frumoase a țesătoriei. Nu s-a schimbat cu nimic. Curios să aflu noutăți, am intrat la „Bumbacul". Inginerul șef al întreprinderii m-a condus în magazia de mostre și mi-a pus în față două albume frumos legate în piele. In primul album se aflau mostre din 64 de modele făcute în primul trimestru al anului, iar în celălalt creațiile trimestrului doi.

Am răsfoit filă cu filă aceste albume. Fiecare filă merita pe deplin o exclamație de uimire. Am văzut materiale de balonseide, poplin extrafin, materiale pentru rochițe, pijamale, batiste, de diferite culori, în carouri și în dungi, unul mai frumos ca celălalt. Cîteva sorturi jucau în minunate reflexe.

Secția de creație a întreprinderii depune o intensă activitate pentru a realiza noi și noi modele. 8 războaie cuprinde această secție. La aceste mașini lucrează cele mai bune țesătoare. Din mîinile lor ies adevărate obiecte de artă. Numai anul acesta „Bumbacul" a creat 23 articole (sortimente) noi și 177 modele, desene și poziții coloristice noi. Toate acestea puse la un loc oferă ochiului un autentic curcubeu.

S. IONESCU

Pregătiri pentru festivalul regional al tineretului

Utemiștii și ceilalți tineri din regiunea Suceava au primit cu multă bucurie vestea organizării Festivalului Regional al Tineretului din regiunea Suceava. Ei își manifestă entuziasmul prin pregătiri însuflețite în vederea acestui eveniment. In acest scop s-au reamenajat bazele sportive existente, s-au construit peste 160 de baze sportive noi. Echipele artistice și-au îmbogățit repertoriul iar sportivii au intensificat antrenamentele.

Concursurile de creație populară, artă plastică, concursuri literare și muzicale ce vor avea loc cu acest prilej au trezit un viu interes în rîndurile tineretului. La casa de creație regională sosesc numeroase lucrări ale artiștilor amatori. Tînăra muncitoare Maria Onofrei de la uzinele textile „Moldova" a pictat un tablou reprezentînd o țesătoare la război.

Perioada de întîmpinare a festivalului se arată deci rodnică.

A. CACINA

Paris — București — Moscova

Popas la București

Unul din superbele „Chausson"-uri ale O.N.T.-ului „Carpați" și-a purtat acum cîteva zile pe bulevardele Bucureștiului silueta sa elegantă și aerodinamică, legănînd în fotolii un nou grup de turiști francezi care ne vizitează țara în drum spre Moscova.

La ora 10 dimineața cei 19 călători francezi au coborît în fața Athenée Palace-ului unde-i așteptau vreo 4-5 ziariști și „Chausson"-ul. Inainte de plecare cîțiva dintre ei au fotografiat și filmat Ateneul și piața Republicii, iar noi l-am fotografiat filmînd și fotografiind. Am intrat în mașina cu dînșii. Cei mai mulți sînt oameni de afaceri. Printre ei se află o familie din 5 persoane: părinții și trei fete. Intrăm în discuție cu cea mai mică în vîrstă de 12 ani.

— Cum vă numiți?

— Hélène.

— Vă place Bucureștiul?

— E frumos. Vreau să-mi cumpăr de aici un costum național romînesc.

Interlocutorul nostru cel mai jovial și comunicativ este dl. Vausenmann. Discuția începe de la filmul „Roșu și negru".

— A avut succes la Paris?

— Da — ne răspunde fără prea mult entuziasm. De altfel l-am văzut de mult. Nu văd pe la voi filme cu... cowboy. Nu vi se trimit?

— Nici nu ne trebuie...

Rîde și ne face semn că bine facem.

Conducătoarea lotului anunță prin microfonul instalat la tabloul de bord al șoferului:

—Am sosit la Marea Adunare Națională.

Vizităm sala de ședințe a Marii Adunări Naționale, holurile și parcul care înconjoară clădirea.

Apoi oaspeții vor să viziteze un cartier muncitoresc. Ne îndreptăm

Popas de cîteva minute în fața clădirii Marii Adunări Naționale.
Foto: **I. MIHALACHE**

spre cartierul Ferentari. Chiar cînd intrăm pe aleile dintre blocurile impunătoare și elegante ale cartierului sîntem primiți cu mare entuziasm de către un mare număr de copii care înconjoară mașina plini de interes.

— Nene, mă întreabă unul, de unde sînt?

— Din Franța.

— Aha...

Oaspeții sînt încîntați. Ii fotografiem în mijlocul copiilor. Apoi mergem să vizităm apartamentul unui muncitor. Intrăm la prima locuință în care găsim pe cineva acasă. Ne conduce o femeie. Este soția maistrului Stroie Andrei de la fabrica de ciorapi „Adesgo". Familia, compusă din 3 persoane, are 2 camere și dependințele: baie, bucătărie, cămara. Oaspeții se interesează de chirie.

— 1,20 lei pe metru pătrat.

— Salariul?

— 1 200 lei

Plecăm. Copiii ne conduc alergînd pe lîngă autobus, fluturînd mîinile. Unii se agață chiar de scara autobusului spre disperarea cîtorva mame care aleargă alarmate după el.

De aici ne întoarcem la Muzeul de Artă al R.P.R. Apoi oaspeții iau masa de prînz. După aceia, la Muzeul Satului și prin Parcul de Cultură și Odihnă.

Bucureștiul a plăcut francezilor. In ziua următoare au plecat să cutreiere magazinele după cumpărături.

Să simți în jurul tău oameni...

(Urmare din pag. 1-a)

Și acum, stînd pe banca din părculețul acesta mohorît își amintește totul cu tristețe. Oare tinerii aceștia nu mai au romantismul, entuziasmul din anii aceia de început? Nu le mai poate el insufla ceva din pasiunea nobilă, tinerească, pentru ceea ce e frumos, înălțător? Pentru că totuși tinerii aceștia, care nu vor să se îmbrățișeze pe scenă din cauza unei certe mărunte și vechi, care par lipsiți de entuziasm, au cerut ei singuri să se facă repetiție și într-o zi liberă pentru că se apropia ziua spectacolului. Pentru că totuși sînt tineri ca Savel Pătuleanu sau ca Roiban, controlorul tehnic, care se străduiesc să-și trăiască rolurile și-l întreabă cu emoție: „e bine cum am spus?" Acesta e romantismul cald, tineresc pe care îl caută la el și la alții. E mai reținut, nu izbucnește, dar se află în sufletul fiecărui tînăr și trebuie încălzit pentru ca să se aprindă iarăși. Flacăra aceasta nu poate să pîlpîie, trebuie să ardă ca o vîlvătaie.

Și flacăra arde! Cum s-a putut îndoi de adevărul acesta? De ce i s-a părut că în jurul său e tristețe? Mîine va merge la ei și va sta de vorbă cu fiecare. „Ție-ți place teatrul, nu? Nu-i așa că simți o bucurie în suflet cînd ești pe scenă?..."

„Astă seară am să le scriu textul pentru brigada artistică de agitație. Mîine începem repetițiile. Și totul va fi frumos".

Acesta e romantismul tinereții noastre! Și, ca pe scenă, murmură cuvintele lui Petru din „Citadela sfărîmată": „Știi ce înseamnă să descoperi umanitatea? Nimic nu se poate compara cu bucuria aceasta. Să simți în jurul tău oameni și să mergi cu ei".

De undeva, de aproape, s-a deschis atunci o fereastră și în noapte s-a revărsat o melodie puternică, avîntată, iar peste oraș aurora luminilor nopții tremura parcă mai vie.

ION BAIEȘU

In excursie...

...la Pietrele Rarăului

CENTENARUL MORȚII LUI ROBERT SCHUMANN

Cîntărețul pasionat al simțămintelor omenești

S-a scurs un veac de la moartea lui Robert Schumann..

Poet al sunetelor, animat de flacăra puternică a geniului, Schumann a fost un visator pasionat și în același timp un om de acțiune, un militant pentru ideile nobile și un mare artist care a dispărut prematur, lăsînd o operă dintre cele mai frumoase, mai apropiate de sufletul omenesc.

Născut în 1810 la Zwickau, în Saxonia, și vădind o puternică înclinație pentru muzică, el a fost încurajat în primul rînd de către tatăl său, librar în acel oraș. Acesta i-a adresat chiar compozitorului Weber o scrisoare cu rugămintea de a-i îndruma fiul în ale muzicii. Weber nu s-a opus, dar Schumann nu a ajuns totuși pînă la el. După ce a absolvit gimnaziul din Zwickau, a urmat dreptul la Leipzig, răspunzînd astfel dorinței mamei sale. (La 16 ani rămăsese orfan de tata). Fiind dotat cu un remarcabil talent literar și cu un spirit critic ascuțit, Schumann s-a preocupat totuși din ce în ce mai mult de muzică, pe care a studiat-o metodic, la Leipzig, cu profesorul de pian F. Wieck. Pînă la urmă, el și-a convins mama că trebuie să se dedice cu totul muzicii.

Dorința sa vie a fost să devină un virtuos al pianului. Dar, urmărind să cîștige o anumită independență a degetelor, în care scop și-a legat degetul al treilea de la mîna dreaptă, el și-a pierdut folosința acestuia, fiind obligat să renunțe la cariera de instrumentist. Rezultatul fericit a fost că s-a consacrat cu totul compoziției.

Primele sale lucrări scrise pentru pian nu au fost apreciate decît în cercul prietenilor săi intimi, publicul socotindu-le la început prea grele, atît la audiție cît și ca execuție: „Fluturi", „Intermezzi", „Carnaval", „Marea Sonată", „Fantezia", „Scene de copii", „Kreisleriana", „Novelette" ș.a., scrise cu un sentiment puternic, adesea grav, profund, cu o înaltă calitate a expresiei. „Scene de copii" sînt o adevărată capodoperă. In fața copiilor, Schumann încerca o puternică emoție. El era mișcat, cucerit de ingenuitatea, de inima curată a copiilor și aceste sentimente se revarsă în muzica sa cu un elan și cu o notă de melancolie pasionată.

In toate lucrările sale pentru pian, Schumann apare — prin libertatea tematicii alese, prin caracterul intens liric al melodiei ca și prin expresia fugitivă a sentimentului visător și tandru — un mare romantic.

Rareori un artist a fost atît de secondat de către soția sa, în viața și munca sa creatoare, ca Schumann. Clara Wieck, pianistă de mare talent, l-a înțeles, l-a inspirat și l-a reconfortat. Dragostea lui Schumann pentru Clara Wieck i-a dat imbold să scrie primele lieduri — gen în care a produs piese de remarcabilă valoare, dovedindu-se un mare maestru. In anul 1840, cînd, după mari piedici și dureroase încercări, a putut, în sfîrșit, s-o ia în căsătorie pe Clara Wieck, Schumann a dat la iveală nu mai puțin de 138 lieduri — scrise pe poezii de Heine, Chamisso, Kerner, mai tîrziu după Uhland, Goethe, Lenau, Byron ș.a. In liedurile lui Schumann corespondența dintre vers și muzică e minunată. Ele au un lirism de mare profunzime și o distincție plină de farmec. Adesea au un caracter intim, de confidență, iar pianul nu figurează ca un simplu instrument de acompaniament, ci are o participare importantă, deosebit de activă, reluînd și accentuînd sentimentul exprimat de solistul vocal și prelungind emoția (după ce vocea nu mai cîntă) în chip de epilog, de comentariu. Sînt de citat îndeosebi ciclurile: „Dragostea și viața unei femei", „Iubirile poetului", „Album de cîntece pentru tineret", „Romanțe și balade" etc. Schumann a exprimat adesecori în liedurile sale melancolia și tristețea, neliniștea și nostalgia, dar aflăm de asemenea și un întreg ciclu de cîntece închinate bucuriei vieții. Opera vocală a lui Schumann a contribuit, incontestabil cel mai mult, la gloria compozitorului.

Incepînd cu anul 1841, Schumann abordează simfonia și muzica de cameră. El scrie pe rînd patru simfonii, uverturi de concert, lucrările vocale cu orchestră simfonică „Paradisul și Peri", muzică pentru scene din „Faust" de Goethe, pentru „Manfred" de Byron, apoi cvintete, cvartete, trio-uri etc.

Concertul pentru pian și orchestră și Simfonia a IV-a în re minor, ambele de o romantică inspirație, scrise cu un profund și în același timp delicat sentiment poetic sînt lucrările de proporții mari ale compozitorului, care înfruntă cu succes timpul, bucurîndu-se și azi de o largă popularitate în sălile de concert — pentru a nu mai vorbi despre muzica de pian și liedurile sale, a căror valoare se păstrează neștirbită.

In muzica de cameră și cea simfonică, Schumann respectă forma clasică, dar conținutul tematic și sentimentul care le inspiră sînt ale unui romantic. Mai puțin stăpîn pe știința de a dezvolta temele și de a varia ritmurile, Schumann nu are, de asemenea, nici un colorit instrumental de mare strălucire, dar ideile sale muzicale sînt deosebit de bogate, oglindind o viață interioară intensă și profundă.

Profesor în 1843 la Conservatorul din Leipzig, el se stabilește pentru cîtăva vreme la Dresda, însoțește pe soția sa în Rusia, în turnee de concerte, apoi devine director al muzicii la Düsseldorf (1853).

Dar sănătatea lui Schumann a dat de timpuriu de gîndit celor din jurul său și chiar lui însuși. Incepînd din 1833, o anumită iritabilitate nervoasă, halucinații ale auzului (era urmărit de nota la), precum și o seamă de fobii au devenit alarmante. Neurastenia sa se agrava. La 27 februarie 1854 a plecat brusc de acasă și s-a aruncat, de pe un pod, în apele Rinului. Salvat, a trebuit să fie internat într-o casă de sănătate, în apropiere de Bonn. Acolo, cîntărețul subtil al copilăriei, al pasiunii ardente, al bucuriei ca și al durerii, poetul muzician care cinstește cu arta sa spiritul uman, a mai trăit, cu scurte momente de luciditate, pînă la 29 iulie 1856...

Schumann și-a cîștigat un loc de seamă în muzica universală, căci sinceritatea și spontaneitatea sentimentelor de la baza muzicii sale, generozitatea, originalitatea și bogăția ideilor, lirismul său emoționant, i-au atras adeziunea celor mai largi rînduri ale ascultătorilor.

Paralel cu producția sa muzicală, Schumann a desfășurat și o rodnică activitate de critic militant, de îndrumător al tineretului pe căile adevăratei arte. In 1834 el a fondat „Noua revistă muzicală" al cărei țel era să apere opiniile tinerilor muzicieni înaintați împotriva așa zișilor „filistini", ce reprezentau rutina și prostul gust, conservatorismul retrograd. Schumann a creat chiar o asociație (imaginară) a davidienilor (Davidsbund), al cărei rol era să ia cu asalt „citadela filistină". „Noua revistă muzicală" a avut meritul, între altele, de a fi semnalat atenției publice pe Chopin și pe Brahms.

Este neîndoios că unele tendințe care și-au făcut loc în muzica de azi se datoresc lui Schumann. El este cel care a dat impulsul către libertate și imaginație deasupra formei pure, el a luptat pentru o cît mai solidă cultură generală, fără de care cunoștințele tehnice muzicale nu vor putea da roadele sperate.

Ultimul său articol cuprinde, în încheiere, un apel călduros adresat tineretului: „Strîngeți-vă rîndurile, voi toți cei ce mă ascultați și vegheați ca adevărul să strălucească tot mai clar în artă, răspîndind pretutindeni binele și bucuria" — ceea ce este grăitor pentru crezul artistic al compozitorului.

J. V. PANDELESCU

Cînd vin ziarele

In jurul orei 12, cînd începe difuzarea ziarelor în orașul Iași, trebuie să faci „coadă" în fața chioșcului din Piața Republicii, datorită afluxului mare de cumpărători, în timp ce, de cealaltă parte a pieții, se află un alt chioșc de ziare care stă închis. In cursul zilei și acest chioșc se află deschis, dar de îndată ce începe afluența mai mare de cumpărători vînzătorul respectiv trage repede obloanele și se face nevăzut.

Difuzarea ziarelor suferă și din alt motiv. Așa, de pildă, pe strada Ștefan cel Mare, lungă de 600 metri, sînt instalate, la una din extremitățile sale, pe o porțiune de 50 metri, două chioșcuri de ziare. Ar fi de dorit ca centrul de difuzare a presei din orașul Iași să mute unul din aceste două chioșcuri spre centrul străzii, la intersecția cu str. Dobrogeanu Gherea, acolo unde, de altfel, exista în toți anii un chioșc de ziare.

I. AGHINEI

Inscrieri la Școala tehnică de maiștri a M. I. U.

Școala tehnică de maiștri a Ministerului Industriei Ușoare București, str. Poetul Cerna nr. 1, raionul T. Vladimirescu, telefon 9.25.80, primește înscrieri pentru examenul de admitere în anul I, la următoarele specialități: Țesătorie, Filatură de Bast, Tricotaje, Confecții textile, Confecții piele, Tăbăcărie, Cauciuc și prelucrarea cauciucului, pînă la data de 10 august 1956.

Inscrierile se fac prin întreprinderi.

Se pot înscrie la examenul pentru cursul de zi, absolvenții ai școlilor profesionale, ai gimnaziilor industriale, ai școlilor inferioare de arte și meserii, care lucrează în întreprinderi ca muncitori calificați sau ajutori de maiștri și care au o practică în meserie de cel puțin 3 ani și stagiul militar satisfăcut, iar pentru cursul fără frecvență numai maiștri în producție.

Examenul începe la data de 13 august a.c.

Pentru orice alte lămuriri, candidații se pot adresa secretariatului școlii.

Ziua flotei maritime militare a U. R. S. S.

Popoarele Uniunii Sovietice și glorioasele sale forțe armate sărbătoresc astăzi Ziua flotei maritime militare a U.R.S.S. Instituită acum 17 ani, potrivit hotărîrii partidului comunist și guvernului sovietic, această zi a devenit o sărbătoare tradițională a întregului popor, o zi de trecere în revistă a succeselor marinarilor și constructorilor de vase sovietici.

Intinderea nesfîrșită a pămînturilor sovietice, granița maritimă care măsoară mii de kilometri face necesară existența unei puternice flote maritime militare, scut al securității granițelor și teritoriilor Uniunii Sovietice.

Incă din vechime, poporul rus a dat lumii renumiți navigatori curajoși, cercetători întreprinzători, talentați instructori navali, remarcabili inventatori care au dus faima țării depatre peste granițele ei. Marinarii ruși au descoperit multe pămînturi și insule. Pe harta geografică a lumii au fost introduse peste 560 de denumiri rusești. Mărețele victorii repurtate la Gangut și Cesme, Corfu și Sinope au adus flotei maritime ruse glorie mondială. Prin salvele tunurilor sale, echipajul crucișătorului „Aurora" a vestit lumii întregi începutul revoluției socialiste.

Continuatoare a tradițiilor de luptă a marinarilor ruși, flota sovietică, chiar din primele zile ale existenței sale, a trebuit să apere cu vitejie în focul unor importante bătălii, independența și suveranitatea patriei sale. Trecută din 1922 sub patronajul Comsomolului, flota sovietică a repurtat succese importante, mai ales în lupta împotriva cotropitorilor hitleriști. Marinarii sovietici, împreună cu trupele terestre, dînd dovadă de dîrzenie și vitejie fără seamăn au îndeplinit cu succes sarcini grele atît în luptele defensive cît și în perioada acțiunilor ofensive ale trupelor sovietice, ajungînd pînă la Berlin. Marinarii sovietici din Pacific și de pe Amur au adus o contribuție importantă la zdrobirea militarismului japonez.

Poporul sovietic, guvernul, partidul comunist au apreciat meritele de luptă ale flotei maritime militare sovietice. Un număr de 513 marinari, dintre care peste 300 tineri și comsomoliști, au fost distinși cu titlul de Erou al Uniunii Sovietice. Șapte din aceștia au primit această înaltă distincție de două ori. 78 de vase și unități au obținut dreptul de a se numi „de gardă", iar multe au fost distinse cu Drapelul Roșu.

După Marele Război pentru Apărarea Patriei, prin grija partidului comunist și a guvernului, armata sovietică și flota maritimă militară sovietică au repurtat noi succese în desăvîrșirea tehnicii moderne și în pregătirea de luptă, au obținut noi succese în ce privește organizarea și pregătirea operativo-tactică.

Succesele obținute de flota maritimă militară sovietică bucură deopotrivă poporul nostru muncitor, tineretul nostru și pe ostașii armatei noastre populare care învață necontenit din tezaurul experienței de luptă a glorioșilor ostași sovietici.

Cu prilejul sărbătorii marinarilor și constructorilor de vase sovietici, tineretul din patria noastră le trimite un călduros salut și le urează noi și mărețe succese în însușirea tehnicii moderne și în pregătirea de luptă, fiind conștient că aceasta servește cauzei păcii în lumea întreagă.

Din paginile presei străine

E. Scharf cooptat în Biroul Politic al C.C. al P.C. din Austria

VIENA 28 (Agerpres).—Ziarul „Oesterreichische Volksstimme" publică o știre în care se anunță că în urma unificării partidului muncitoresc socialist din Austria cu Partidul Comunist din Austria, Erwin Scharf, liderul Partidului muncitoresc socialist a fost cooptat în C.C. și în Biroul Politic al C.C. al P.C. din Austria.

La viitoarea plenară a C.C. al P.C. din Austria va fi dezbătută problema cooptării și altor conducători ai Partidului muncitoresc socialist din Austria în organele de conducere ale Comitetului Central al Partidului Comunist din Austria.

TWINING: „Rușii fac progrese tehnice pe un front larg"

WASHINGTON 28 (Agerpres). Intr-un discurs rostit la Clubul presei americane din Washington generalul Nathan Twining, șeful statului major al forțelor aeriene americane, care a vizitat Uniunea Sovietică ca invitat al guvernului sovietic cu prilejul zilei aviației sovietice, a declarat că în cursul vizitei sale a constatat că „rușii fac progrese tehnice pe un front larg".

In legătură cu progresele tehnice ale U.R.S.S., Twining a spus: „Rușii fac progrese în domeniul priceperii științifice și s-au angajat într-un program de mari proporții menit să le asigure o generație de tehnicieni calificați".

„După avioanele pe care le-am văzut, a spus Twining în continuare, consider că rușii sînt în măsură să facă progrese considerabile în viitor".

Vorbind de ospitalitatea acordată delegației americane, Twining a spus: „In tot timpul vizitei noastre rușii au depus în mod evident toate eforturile pentru a ne face plăcută șederea, ceea ce au și reușit".

Intîlnirea tinerelor fete din Europa va avea loc între 25 și 28 octombrie 1956

Comunicatul secretariatului F. M. T. D.

Federația Mondială a Tineretului Democrat, prin multiplele sale inițiative ajută tineretul să se întîlnească pentru apărarea drepturilor sale, pentru pace și prietenie. Necontenit ea se străduiește ca tinerele fete să ocupe locul care le revine în această mare mișcare a tineretului. De aceea, la propunerea diferitelor organizații de tineret, F.M.T.D. a lansat inițiativa organizării unei Intîlniri a tinerelor fete din Europa pentru fericire și pace, s-a adresat tuturor organizațiilor naționale și internaționale de tineret ca să pregătească în comun o astfel de Intîlnire.

Inițiativa unei astfel de Intîlniri a fost primită cu entuziasm de către tinerele fete. F.M.T.D. se mîndrește cu ecoul pe care l-a avut în toate țările Europei apelul său și cu succesele obținute în această muncă.

Organizațiile membre ale F.M.T.D. au desfășurat o mare activitate în pregătirea Intîlnirii și au ajutat pe tinerele fete să participe mai activ la viața societății. S-au desfășurat activități în diferite țări: în Italia, o săptămînă a fost dedicată tinerelor fete pentru afirmarea personalității lor; în Ungaria s-a desfășurat o întîlnire națională a tinerelor fete; în Austria și în R. F. Germană a avut loc o anchetă în legătură cu viața tineretului feminin; în Finlanda s-a organizat o expoziție fotografică ilustrînd viața tinerelor fete de acolo; în Franța s-au pregătit mesaje de prietenie și s-au confecționat daruri care să fie oferite delegatelor străine; au avut loc de asemenea adunări ale tinerelor muncitoare; în Luxemburg se pregătește o întîlnire a tinerelor muncitoare de la o fabrică de faianță; în Danemarca și Suedia iau ființă comisii pentru pregătirea Intîlnirii și pentru studierea condițiilor de viață ale tinerelor fete.

Numeroase organizații au manifestat interes față de Intîlnirea tinerelor fete din Europa; în Franța, Liga învățămîntului, Echipele unioniste, Federația caselor de tineret și altele au arătat că intenționează să delege observatori la Intîlnire. Unele organizații, ca Uniunea Abstinenților din Norvegia, au acceptat să-și trimită delegate la Intîlnire. In R. F. Germană, Uniunea Tineretului German a hotărît să trimită două reprezentante la Intîlnire. De asemenea, numeroase personalități s-au oferit să sprijine Intîlnirea tinerelor fete din Europa.

Ținînd seama de marele ecou pe care l-a stîrnit această primă întîlnire și pentru a permite îmbogățirea inițiativelor de pînă acum, organizațiile s-au adresat Comisiei de pregătire a F.M.T.D. cerînd să le creeze posibilitatea de a continua încă vreo cîteva luni pregătirile.

F.M.T.D., de comun acord cu Comisia de pregătire, susține favorabil o astfel de propunere. Ea este mulțumită de importanța pe care organizațiile o acordă acestei prime Intîlniri a tinerelor fete.

F.M.T.D. cheamă organizațiile sale membre pentru a continua pregătirile pînă la data Intîlnirii, care va avea loc între 25 și 28 octombrie. F.M.T.D. cheamă organizațiile sale afiliate să desfășoare o muncă susținută printre tinerele fete, de a folosi lunile de vară pentru organizarea diferitelor activități privind tinerele fete (serbări de prietenie, întîlniri, concursuri, întîlniri la frontieră etc.), pentru a crea Comitete de pregătire.

Astfel pregătită, Intîlnirea tinerelor fete din Europa va reprezenta aspirațiile tineretului feminin care dorește fericire și pace.

Delegația guvernamentală a U.R.S.S. a părăsit Varșovia

VARȘOVIA 28 (Agerpres). — P.A.P. transmite: La 28 iulie a plecat cu avionul din Varșovia delegația guvernamentală a U.R.S.S. alcătuită din N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., G. K. Jukov, mareșal al Uniunii Sovietice ministrul Apărării al U.R.S.S., D. S. Korotcenko, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al R.S.S. Ucrainene, A. I. Snecikus, prim secretar al C.C. al partidului comunist din Lituania, P. K. Ponomarenko, ambasadorul U.R.S.S. în Polonia, care a participat la sărbătorirea celei de a 12-a aniversări a renașterii Poloniei.

Pe aeroportul central din Varșovia, pavoazat cu drapelele de stat ale Uniunii Sovietice și Republicii Populare Polone, s-au adunat numeroase delegații de oameni ai muncii din Capitala Poloniei.

Fanfara a intonat imnurile Uniunii Sovietice și Republicii Populare Polone. Tovarășii N. A. Bulganin, G. K. Jukov și J. Cyrankiewicz trec în revistă garda de onoare.

J. Cyrankiewicz, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Polone, a rostit o cuvîntare.

Poporul polonez — a spus printre altele J. Cyrankiewicz — v-a salutat în mod cordial ca pe cei mai apropiați prieteni la sărbătoarea noastră poloneză, la sărbătoarea renașterii.

Ați fost primiți de viteazul Lodz muncitoresc — orașul revoluției din 1905, simbolul luptei comune a proletariatului polonez și rus pentru libertate. Ați fost primiți de vechea Cracovie și de muncitorii din Nowa Huta, iar întreaga Silezie — inima industriei poloneze — v-a întîmpinat. Vechea Silezie poloneză, uriașul detașament al clasei muncitoare și-a manifestat mai călduros ca oricînd sentimentele față de reprezentanții primei țări a socialismului, țară a cărei armată, nimicind fascismul, a redat Poloniei unitatea Sileziei și unitatea cu teritoriile poloneze pînă la Oder și Neisse.

Și țăranii polonezi v-au salutat cu cordialitate. Toți din Polonia. întregul popor v-a primit cu căldură ca reprezentanți ai țării, a cărei politică de pace a contribuit atît de mult la lupta pentru coexistența pașnică, ai țării ale cărei forțe și a cărei politică hotărîtă de pace reprezintă speranța poporului nostru și a întregii omeniri într-o pace trainică.

A luat apoi cuvîntul conducătorul delegației sovietice N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., care a spus printre altele:

La invitația guvernului Republicii Populare Polone, delegația guvernamentală sovietică a participat la sărbătorirea Zilei Renașterii și a petrecut în țara voastră șapte zile minunate, de neuitat.

Am văzut glorioasa voastră capitală — Varșovia, care de pe acum este mai frumoasă decît înainte. Am vizitat orașul textiliștilor Lodz, străvechea Cracovie și orașul cel mai tînăr — Nowa Huta din Silezia industrială. Am vizitat renumita localitate Zelazowa-Wola, unde s-a născut genialul fiu al poporului polonez — Chopin.

Pretutindeni muncitorii, țăranii, reprezentanții culturii și artei ne-au făcut o primire prietenească, călduroasă.

Ingăduiți-mi ca în numele meu personal, în numele mareșalului Uniunii Sovietice Jukov, în numele întregii noastre delegații să mulțumesc încă odată călduros guvernului polonez, întregului popor polonez pentru primirea frățească și pentru sentimentele de prietenie pe care le-a manifestat față de noi.

Cuvintele de încheiere ale lui N. A Bulganin au fost întîmpinate cu ovații furtunoase, prelungite și cu aclamații de salut.

N. A. Bulganin, G. K. Jukov și ceilalți membri ai delegației guvernamentale a U.R.S.S. și-au luat rămas bun în mod cordial de la E. Ochab, A. Zawadski, J. Cyrankiewicz, K. Rokossowski și de la ceilalți conducători ai statului polon popular.

La orele 9,05 dimineața avionul a decolat, îndreptîndu-se spre Moscova.

★

MOSCOVA 28 (Agerpres). — TASS transmite:

La 28 iulie s-a înapoiat la Moscova venind de la Varșovia delegația guvernamentală sovietică condusă de N. A. Bulganin.

Consfătuirea republicană a lucrătorilor din agricultura Kazahstanului

ALMA-ATA 28 (Agerpres). — TASS transmite: La 27 iulie s-a deschis la Alma-Ata consfătuirea republicană a lucrătorilor din agricultură la care participă reprezentanți din toate cele 16 regiuni ale Kazahstanului — fruntași ai producției socialiste, directori de S.M.T.-uri și sovhozuri, mecanizatori, activiști de partid și sovietici, specialiști și oameni de știință. La lucrările consfătuirii iau parte N. S. Hrușciov, prim secretar al C.C. al P.C.U.S., N. I. Beliaev, secretar al Comitetului Central al P.C.U.S., V. V. Mațkevici, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și ministrul agriculturii U.R.S.S., precum și miniștrii I. A. Benediktov, L. R. Kornieț și G. S. Hlamov.

Pe ordinea de zi a consfătuirii, care a fost deschisă de N. I. Jurin, secretar al C.C. al P.C. din Kazahstan, figurează problema privind sarcinile colhozurilor, S.M.T.-urilor, sovhozurilor și organizațiilor de colectare din republică în ceea ce privește recoltarea și colectarea produselor agricole. După prezentarea rapoartelor au avut loc discuții însuflețite.

Mollet a obținut votul de încredere în legătură cu bugetul militar

PARIS 28 (Agerpres). — La 28 iulie, în Adunarea Națională Franceză a fost pusă la vot chestiunea încrederii în guvern. (După cum se știe Guy Mollet președintele Consiliului de Miniștri a pus chestiunea de încredere, cerînd adoptarea proiectului bugetului militar în ansamblu, precum și a unor articole care se referă la sursele de venituri pentru acoperirea cheltuielilor militare).

La începutul ședinței au luat cuvîntul reprezentanții grupurilor parlamentare pentru a-și motiva votul.

Pentru încredere în guvern au votat 273 de deputați, iar contra — 163 de deputați. Grupul parlamentar al Partidului Comunist Francez a votat împotriva încrederii în guvern.

Greva oțelarilor din S.U.A. s-a încheiat cu victoria muncitorilor

NEW YORK 28 (Agerpres). — TASS transmite. La 27 iulie, în urma unor îndelungate tratative între reprezentanții sindicatului muncitorilor din industria oțelului și reprezentanții principalelor societăți metalurgice din S.U.A s-a încheiat un acord cu privire la încetarea grevei celor 650.000 de metalurgiști, declarată la 1 iulie. Muncitorii au obținut majorarea salariului pe oră și a indemnizațiilor de șomaj, îmbunătățirea sistemului de plată a îndemnizațiilor muncitorilor inapți de muncă, precum și satisfacerea altor revendicări.

După cum a comunicat reprezentanților presei MacDonald, președintele sindicatului muncitorilor din industria oțelului, noul acord va intra în vigoare la începutul săptămînii viitoare după ce vor fi stabilite detaliile acordurilor cu fiecare societate.

Extinderea grevei din industria de automobile engleză

LONDRA 28 (Agerpres). — „Greva de la „British Motor Corporation" s-a extins considerabil joi, cuprinzînd diferite alte sectoare ale industriei de automobile" — anunță agenția France Presse. Nu numai că numărul greviștilor de la „British Motor Corporation" a sporit, dar după cum a declarat conducerea firmei, 12.000 de muncitori de la uzinele de caroserii „Briggs Motor Company", filială a firmei „Ford" din Dagenhan, au declarat grevă în semn de protest împotriva preavizelor de concediere trimise unui număr de 2.000 de colegi de-ai lor.

Raportul prezentat de J. Cirankiewicz la cea de a VII-a plenară a C. C. al P. M. U. P.

VARȘOVIA 28 (Agerpres). — P.A.P. transmite: Ziarele centrale au publicat raportul „Cu privire la prevederile planului cincinal pe anii 1956—1960", prezentat de J. Cyrankiewicz, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Polone, la cea de a VII-a plenară a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez.

La începutul raportului, J. Cyrankiewicz a caracterizat rezultatele planului de șase ani. Independent de disproporțiile care s-au creat și care nu au fost lichidate, a spus el, planul de șase ani constituie o realizare cu adevărat uriașă de proporții istorice. El a transformat în mod radical țara noastră, în urma înfăptuirii lui a fost creată o puternică bază industrială care, la rîndul ei, constituie temelia mersului înainte mult mai rapid și mai bun

Orientarea noastră spre industrializarea socialistă rapidă a fost justă, a spus în continuare J. Cyrankiewicz. Creșterea considerabilă a producției industriale a fost una din condițiile fundamentale ale ridicării nivelului de trai.

Totuși, a arătat raportorul, s-au făcut unele greșeli atît la întocmirea planului, cît și în cursul îndeplinirii lui. J. Cyrankiewicz a vorbit despre o serie de deficiențe în domeniul construcției capitale, precum și despre dezvoltarea insuficientă a producției agricole.

Principala sarcină economică și politică a planului cincinal, a spus în continuare J. Cyrankiewicz, este o astfel de creștere a producției industriale și agricole care să facă posibilă ridicarea considerabilă a nivelului de trai al maselor celor mai largi de oameni ai muncii de la orașe și sate. Intenționăm să obținem în 1960 o creștere a salariului real mediu al muncitorilor și a veniturilor țăranilor cu 30 la sută pe cap de locuitor. In acest scop noi trebuie să obținem sporirea necesară a producției industriale și agricole, precum și ridicarea necesară a productivității muncii și reducerea prețului de cost.

J. Cyrankiewicz a subliniat că în cursul cincinalului producția industrială trebuie să crească în proporție de 53—57 la sută, iar producția agricolă în proporție de 25 la sută.

Partidul, a declarat în continuare J. Cyrankiewicz, va desfășura o activitate pentru ca în ultimii ani ai planului cincinal să prezinte, în baza creșterii productivității muncii și a ridicării nivelului de organizare al producției, proiectul de trecere a unor ramuri ale economiei la ziua de lucru de șapte ore.

In continuare, J. Cyrankiewicz s-a oprit asupra sarcinilor principale care stau în fața unor ramuri ale industriei.

Sarcinile ce stau în fața noastră în decursul planului cincinal în domeniul agriculturii, a arătat J. Cyrankiewicz, au fost deja trasate în mod amănunțit de partid în hotărîrile plenarei a cincea. Rezultatele planului economiei naționale pe 1955—1956 au întărit convingerea noastră în justețea și în caracterul real al programului adoptat de plenara a cincea. Noul plan cincinal creează condiții economice și tehnice pentru creșterea producției agricole, pentru ridicarea veniturilor țărănimii muncitoare. El prevede de asemenea crearea unor condiții favorabile în vederea continuării unirii bazate pe liberul consimțămînt a țăranilor în cooperative agricole de producție.

Plenara noastră, a spus în încheiere J. Cyrankiewicz, arată limpede clasei muncitoare și întregului popor că atît conducerea, cît și întregul partid, sînt unanimi în înfăptuirea liniei generale, sînt gata de acțiune, gata să introducă consecvent normele leniniste ale vieții de partid, să dezvolte inițiativa și creația maselor largi în lupta pentru ridicarea bunăstării, pentru întărirea forțelor și dezvoltarea țării noastre, pentru întărirea legăturilor frățești cu Uniunea Sovietică și țările socialismului.

INSCRIPȚIE la o fotografie

Răsfoind ultimul număr al revistei tineretului francez „L'Avant-garde", am întîlnit o imagine cunoscută. Aș putea spune chiar de două ori cunoscută. Este vorba de fotografia pe care o publicăm alăturat. Inainte chiar de a citi explicația am recunoscut în ea jocul nostru romînesc „Perinița". Iar în primul plan un prieten al nostru — neînfricatul marinar luptător pentru pace Hanri Martin.

Imi trec pe dinaintea ochilor imagini de acum trei ani.

...Ultimele zile ale Festivalului de la București. Din Paris, ne sosește o veste: Henri Martin a fost eliberat din închisoare. Apoi încă o telegramă: Henri Martin vine în Capitala noastră.... Ultima zi a Festivalului. Mitingul din piața 28 Martie. Zeci de mii de tineri din peste o sută de țări. La tribună îl recunoaștem pe vajnicul marinar francez... Au trecut cîteva zile. Sala „Magheru" e arhiplină. N-ai unde arunca un ac. Henri Martin se întîlnește cu tinerii bucureșteni. Prietenii săi din Romînia, care nu o dată ceruseră eliberarea lui, îl poartă pe brațe. De-abia pot să mă apropii de el. Voiam să-i iau un interviu. Imposibil. Fiecare dorea să vorbească cu el. Atîta doar: ne-am strîns mîinile și mi-a spus: „Nu voi uita niciodată Romînia'.

Au trecut trei ani. Iată-l din nou pe Henri Martin. De astă dată în orășelul Saint-Junien el joacă „Perinița" romînească.

Și poate nu e lipsit de semnificație că partenerii săi sînt cițiva din cei zece mii de tineri francezi, care împreună cu el au adunat nenumărate petiții ce cer pace în Algeria.

D. L.

De la Consiliul de Miniștri al U.R.S.S.

MOSCOVA 28 (Agerpres). — TASS transmite:

In scopul întăririi și dezvoltării relațiilor de bună vecinătate dintre Uniunea Sovietică și Iran, Consiliul de Miniștri al U.R.S.S a hotărît ca Uniunea Sovietică să renunțe în favoarea Iranului la cota de participație la societatea pe acțiuni sovieto-iraniană „Kevir-Hurian", din partea de nord a Iranului. Societatea pe acțiuni „Kevir-Hurian" a fost înființată în anul 1925 pe termen de 70 de ani pentru exploatarea zăcămintelor petrolifere din regiunea Kevir-Hurian și pentru rafinarea și desfacerea produselor petrolifere.

In luarea acestei hotărîri, guvernul U.R.S.S. este călăuzit de sentimentele de prietenie față de Iran și pornește de la principiile leniniste ale politicii externe a U.R.S.S. față de țările din Orient care au pășit pe calea dezvoltării libere și independente. Transferarea către statul iranian a tuturor drepturilor și a cotei sovietice de participație la societatea pe acțiuni „Kevir-Hurian" este expresia acestei politici a statului sovietic.

Declarația respectivă cu privire la transferarea fără compensații către Iran a drepturilor și a cotei sovietice de participație la societatea pe acțiuni „Kevir-Hurian" a fost făcută în timpul vizitei în U.R.S.S. a majestății sale Mohammed Reza Pahlevi, șahinșahul Iranului.

Mesajul C.C. al P.C.U.S. adresat lucrătorilor din agricultură din regiunea Voronej

MOSCOVA 28 (Agerpres). — TASS transmite mesajul C.C. al P.C.U.S. adresat lucrătorilor din agricultură din regiunea Voronej:

Comitetul Central al P.C.U.S. relevă cu satisfacție că colhoznicii, colhoznicele, lucrătorii din S.M.T.-uri și sovhozuri, specialiștii în agricultură din regiunea Voronej, care au fost inițiatorii întrecerii socialiste a lucrătorilor din agricultură pentru sporirea producției de lapte și carne, au obținut mari succese în această direcție, și-au îndeplinit înainte de termen — la 27 iulie 1956 — planul anual de colectări și achiziții de lapte, stabilit în ansamblu pe regiune pentru toate categoriile de gospodării.

Succesele lucrătorilor din agricultură din regiunea Voronej sînt o confirmare evidentă a faptului că sarcina trasată de Congresul al 20-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice de a dubla în cursul cincinalului producția de lapte și carne poate fi rezolvată în întreaga țară nu în cinci ani ci în doi, maximum în trei ani.

Comitetul Central al P.C.U.S. felicită pe colhoznicii, pe colhoznicele, pe muncitorii din S.M.T.-uri și sovhozuri, pe specialiștii din agricultură și pe activiștii de partid și sovietici din regiunea Voronej pentru succesele obținute și-și exprimă convingerea că ei vor munci și de acum înainte neobosit pentru traducerea cît mai grabnică în viață a hotărîrilor Congresului al 20-lea al P.C.U.S. și vor aduce o contribuție de seamă la aprovizionarea țării cu lapte, carne și cu alte produse agricole

COMITETUL CENTRAL AL P.C.U.S.

După naționalizarea Canalului de Suez

„Un act în cadrul suveranității Egiptului"

CAIRO 28 (Agerpres). — După cum relatează agențiile de presă occidentale cercurile politice și opinia publică egipteană au primit cu mult calm reacțiile, unele dintre ele violente, cu care guvernele țărilor occidentale au întîmpinat hotărîrea guvernului egiptean de a naționaliza compania Canalului de Suez. In seara zilei de 27 iulie locotenent-colonelul Aly Sabry, șeful de cabinet al președintelui Nasser, a declarat **că Egiptul refuză să accepte protestul Angliei deoarece naționalizarea companiei Canalului de Suez este „un act în cadrul suveranității Egiptului". El a adăugat că Compania canalului este încorporată la Egipt și trebuie să se supună legilor egiptene.** Cu puțin timp mai înainte guvernul egiptean anunțase că orice diferend legal în ceea ce privește naționalizarea canalului va fi soluționată numai de tribunalele egiptene.

Pe de altă parte, în țările arabe conducătorii guvernelor și opinia publică continuă să ia poziție în favoarea hotărîrii adoptate de Egipt, salutînd cu căldură măsura luată.

După cum anunță agenția France Presse, într-o declarație difuzată de postul de radio Damasc președintele Consiliului de Miniștri al Siriei, Sabri Assali, după ce a explicat latura juridică a hotărîrii adoptate de Egipt a declarat: **„Politica națională inaugurată prin această naționalizare mă îndeamnă să exprim profunda mea satisfacție față de hotărîrea Egiptului de a relua importantele sale bogății și de a obține venituri de pe urma lor. Aceasta cu atît mai mult cu cît Canalul de Suez se află pe teritoriul egiptean și a fost săpat cu brațele și banii egiptenilor.**

Ziarele din Damasc caracterizează naționalizarea Canalului de Suez drept o **„palmă usturătoare pe fața Occidentului".**

La Washington și Londra... „consultări"

WASHINGTON 28 (Agerpres). Guvernul Statelor Unite nu a adoptat încă un punct de vedere bine definit în fața importantei măsuri luate de guvernul egiptean de a naționaliza compania Canalului de Suez. După cum s-a aflat din cercurile Departamentului de Stat, abia săptămîna viitoare Statele Unite, Marea Britanie și Franța vor stabili un plan privitor la situația creată prin naționalizarea de către Egipt a Canalului de Suez.

★

LONDRA 28 (Agerpres). — După cum anunță Agenția Reuter, consultările dintre guvernul britanic și guvernele Statelor Unite și Franței în urma naționalizării companiei Canalului de Suez de către Egipt continuă fără întrerupere. Cercurile oficiale britanice au refuzat pînă în prezent să dezvăluie măsurile care eventual vor fi adoptate. Problema Suezului va fi luată din nou în discuție cînd ministrul de Externe francez Christian Pineau va sosi la Londra unde va avea convorbiri de o zi cu ministrul de Externe britanic Selwyn Lloyd. După cum relatează aceeași agenție miniștrii britanici vor discuta problema Suezului cu primul ministru irakian Nuri El Said, care în prezent se află la Londra. De asemenea guvernul britanic a chemat pe ambasadorii săi din Sudan și Siria la Londra pentru consultări.

PE SCURT

PRAGA. In Slovacia Centrala se desfășoară lucrările de pregătire pentru construirea primei centrale atomo-electrice din Cehoslovacia. Construirea centralei, cu o capacitate de 150.000 kilovați, va fi terminată în anul 1960.

PARIS. Revista de psihologie și psihiatrie „La Raison", care apare sub conducerea savantului francez Henri Wallon, publică un articol semnat de academicianul profesor A. Kreindler, director al Institutului de Neurologie „Pavlov" din București, cu privire la rodnica activitate dusă în ultimii zece ani de medicii neurologi din R.P.R.

LONDRA. Recent s-au încheiat lucrările Congresului Internațional de Gastroenterologie care a avut loc la Londra. Din partea R.P.R. a participat la Congres o delegație compusă din prof. C Teodorescu, prof. T Spirchez și prof. doctor P. Docz. Cu acest prilej Societatea Științelor Medicale din R.P.R. a fost afiliată la Societatea Internațională de Gastroenterologie.

MOSCOVA. *La 1 septembrie se va deschide la Moscova o școală medie cu internat pentru studierea limbilor chineză și indiene (hindu și urdu).*

In clasele 5—7 vor fi primiți 180 de elevi, care au învățat limba engleză. In ultimele clase numărul elevilor acestei școli-internat va fi de peste 350.

PEKIN. La 27 iulie Federația studenților din întreaga China a adresat Asociației naționale a studenților americani o invitație de a trimite o delegație de studenți să viziteze R.P. Chineza.

WASHINGTON. La 27 iulie Congresul S.U.A. al celei de a 84-a legislaturi și-a încheiat lucrările. In afară de cazul unei convocări extraordinare, Congresul nu se va întruni înainte de 7 ianuarie 1957, adică după alegerile prezidențiale și legislative din luna noiembrie.

INFORMAȚII

Simbătă după-amiază a avut loc o festivitate în cadrul căreia i s-a atribuit Combinatului chimic nr. 8, numele marelui savant și chimist romîn Nicolae Teclu.

Din ziua de 28 iulie această importantă unitate a industriei chimice poartă numele de Uzinele chimice Nicolae Teclu.

★

Sîmbătă dimineața un grup de turiști americani, în frunte cu R. B. Farrel, profesor la Universitatea Yale (New Haven-Conaecticut) au făcut o vizită la Uniunea Ziariștilor din R.P.R. Grupul de turiști americani, care ne vizitează țara în cadrul unei călătorii pe care o întreprinde în mai multe state din Europa răsăriteană s-au întîlnit cu conducători ai Uniunii Ziariștilor și de redactori ai ziarelor din Capitală

★

La invitația Institutului romîn pentru relațiile culturale cu străinătatea și a Uniunii Ziariștilor din R.P.R., sîmbătă a sosit în Capitală ziaristul indian A. K. Gupta, redactor șef al ziarului „Hindustan Standard" din Delhi.

FOILETON

„Șmecherul din alte timpuri"

In galeria șmecherilor, „șmecherul din alte timpuri" constituie o excepție și însuși numele acestui domn sună paradoxal. In general, șmecherul trăiește în prezent, niciodată în trecut sau în viitor. E oricînd înfipt ca o lipitoare în clipa de față și aparține momentului dat iar nu „altor timpuri". Impregnat de oportunism, el se adaptează cu multă ușurință oricărui regim și oricărui mediu. Un șmecher luptînd pentru o idee, un șmecher demn ori fanatic, s-ar nega pe sine însuși. „Șmecherul din alte timpuri" este însă acel șmecher care, cu toate străduințele sale, nu s-a adaptat, nu și-a putut găsi un post de referent și nu a putut intra nici la Aprozar, nici la poștă. Deoarece „șmecherul din alte timpuri" nu poate fi și nu poate trăi ca un șmecher în zilele noastre, scopul vieții sale este să se consoleze la gîndul că oamenii pe care i-a considerat toată viața „fraieri", oamenii care muncesc de dimineața și pînă seara, tot „fraieri" au rămas.

„Fraierul" intră la Capșa și comandă o cafea. Dar oare știe el să bea cafeaua? „Fraierul" mănîncă o salată. Dar oare știe el ce e salata? „Fraierul" face baie. Pricepe el parcă ce e baia? „Fraierul" merge la teatru. Știe el să vadă piesa? „Fraierul" doarme pe o saltea moale. Înțelege el ce e salteaua?

Degeaba bea „fraierul" cafea, degeaba mănîncă salată, degeaba face baie, degeaba merge la teatru și doarme într-un pat moale. Că tot nu știe să trăiască.

„Fraierul" construiește un avion. El nu știe că un avion nu se face chiar așa ușor. „Fraierul" face tractoare. El nu știe că un tractor nu se naște chiar cu una cu două. „Fraierul" face filme. Ce știe el ce-i un film? „Fraierul" se uită la stele. Cum să vadă el stelele?

Să fabrici un avion nu-i lucru tocmai simplu. Și un tractor nu se face cu una cu două. Și un film e lucru complicat de tot. Iar o stea. —... ei, o stea!...

(Te-ntrebi numai: de unde atîta savantlîc la șmecherul nostru?).

Și astfel, de cînd te trezești și pînă te culci, și mai ales cînd nici măcar nu bănuiești, cînd te crezi singur, domnul acesta te urmărește peste tot cu invidia lui indiscretă, pe tine, fraierul, care „nu știi să-ți faci viața".

Senin, fără să te sinchisești de dînsul, tu scoți din buzunar un măr și muști cu poftă. Indată apare în spatele tău șmecherul și începe să zîmbească. Credeai poate că nu te-a văzut? Te vede el, degeaba, nu știi să mănînci mere! Ehei, pe vremuri, cînd mușca el dintr-un măr, era altceva! Pe atunci, el singur, șmecherul, se-nvîrtea și făcea rost de mere, iar fraierii se uitau. Dar ce plăcere mai poate fi să mănînci un măr, cînd toți „fraierii" au cîte unul?

Tu mănînci liniștit mai departe, iar șmecherul din alte timpuri se uită la tine și e vesel, că tot el e șmecherul.

De-ar muri, ți-ar zîmbi viclean din sicriu: tu ești un viu fraier, eu sînt un mort șmecher!

SONIA LARIAN

URME SIGURE

Cojile de semințe, aruncate la întîmplare de anumiți tineri dau un aspect urît trotuarelor.

— Tili, și am uitat să le spunem unde putem fi găsiți.
— Nici o grijă. Ne iau ei... „urma".

Alo! Aici tramvaiul...

Tramvaiul s-a oprit între stații. Călătorii privesc mirați pe geam.

— E un camion, — spuse cineva.

— Da. Are o pană de cauciuc. Pînă o repară...

— Mai bine o luăm pe jos.

Vatmanul, o tînără fată, auzi ultimele cuvinte ale discuției.

— Stați, vă rog, — interveni ea. — Peste cîteva minute camionul va fi luat de pe linie. Am și dat de veste dispecerului.

— Cum asta? — se mirară pasagerii, care văzuseră bine că vatmanul nici n-a coborît din vagon.

Fata le arătă atunci un aparat de telefon instalat în peretele tramvaiului, chiar lîngă ea.

N-a trecut mult și lîngă camionul în pană s-a oprit o mașină, au coborît din ea cîțiva oameni care s-au apucat de lucru. Vatmanul a ridicat receptorul din nou.

— Alo! Aici tramvaiul... Linia e liberă. Imi continui drumul.

Aceasta s-a întîmplat nu de mult, în orașul siberian Novosibirsk. Multe din tramvaiele orașului au fost dotate cu telefoane, ceea ce permite vatmanilor să țină legătura cu dispecerul depoului oricînd se întîmplă cîte ceva. Legătura se face cu ajutorul troleului tramvaiului și a firelor electrice.

Din tainele machiajului

Am fost acum cîteva luni, în pauza spectacolului „Citadela sfărîmată", martora unei discuții interesante. Doi spectatori, pe cît se pare, admiratori ai actorului Finteșteanu, își arătau nedumerirea în legătură cu transformarea uluitoare de la un act la altul, a actorului lor preferat. Desigur că pe spectatori îi cucerise jocul nuanțat al actorului, puternica lui trăire interioară. Dar pen-

tru că în comentariile lor am auzit pomenindu-se despre peruca și machiajul care-l ajută pe actor la definirea datelor psihologico-sociale, a vîrstei personajului, la reliefarea unei anume stări sufletești, m-am gîndit că această problemă îi preocupă și pe alți spectatori. De aceea am socotit că ar fi interesant să dezvăluim cititorilor noștri cîteva din tainele machiajului. Acest „proiect" ar fi putut prinde viață mai demult — dacă tovarășul I. Romaniță, machiorul și peruchierul principal al Teatrului Național, nu ar fi fost mereu ocupat de fiecare dată cu altă premieră. Acum stagiunea teatrală fiind închisă, tovarășul Romaniță și-a putut găsi în sfîrșit timpul necesar să ne împărtășească cîteva din secretele meseriei sale.

★

Discuția s-a arătat de la început promițătoare. Tovarășul Romaniță cu verva-i obișnuită mi-a povestit cu bucurie că, citind de curînd un interviu al artistului poporului al U.R.S.S. V. Toporkov, a găsit exprimate în chip teoretic principiile fundamentale după care concepe el machiajul în spectacole. Și anume că masca trebuie compusă plecînd de la stările sufletești ale personajului, că numai după o analiză amănunțită a caracterului pe care trebuie să-l redea actorul, se poate realiza masca adecvată. Apoi încruntîndu-se subit, interlocutorul meu mi-a vorbit despre faptul că mai există încă în teatre machiori care transformă această discretă artă ce are menirea să ajute la precizarea spectacolului, la crearea atmosferei, într-o pictură stridentă, de proastă calitate.

— Există, mi se pare, totuși unele cazuri cînd se cere un machiaj mai puternic, am încercat eu să protestez.

— Machiajul mai puternic e o problemă și pictura suprarealistă pe fața actorului e alta. Desigur pentru spectacolele cu piese de epocă, clasice, de pildă, machiajul trebuie să fie ceva mai nuanțat și aceasta pentru că costumul și decorul au în general culori mai aprinse. Dacă un actor ce poartă un costum roșu se va machia cu o culoare deschisă, figura lui va fi în discordanță cu întreaga ambianță a scenei și nu-ți va putea da sentimentul veridicității. Același lucru și pentru balet. Dacă în cadrul mișcării repezi evolutive a dansatorului obrazul acestuia nu va fi machiat accentuat, spectatorul nici nu va putea distinge trăsăturile feței.

Pentru spectacolele cu piese moderne — problema nu se mai pune chiar în acest fel. De pildă, în cazul spectacolului cu „Citadela sfărîmată" am folosit un minimum de grimă. Actorul Botta, care interpretează rolul lui Matei, are în actul I o perucă și un machiaj ce urmărește să-l întinerească.

L-am întrerupt puțin pe tovarășul Romaniță rugîndu-l să-mi spună în ce anume constă întinerirea unui actor. S-a gîndit puțin și apoi puțin încurcat mi-a spus „Acestea sînt chestiuni prea stricte de specialitate, nu știu dacă vă interesează...".

Am insistat.

Ce anume deosebește pe un tînăr de un bătrîn? Cred în primul rînd că ochii strălucitori, vioi, cu o privire tinerească. Privirea tinerească o dă actorul. Machiorul trebuie să anuleze însă cu fond de ten cearcănele de sub ochii unui om matur pentru a-l „degaja" ochiul. Numai astfel, dînd discret apoi cu albastru pe gene, reușim să întinerim figura unui actor.

Dar să revenim la rolul lui Botta. In actul II Matei este de acum mai îmbătrînit deci, machiajul folosit în actul I nu mai este valabil. Actorul este acum la vîrsta personajului și nu este nevoie decît de puțină pudră pentru a fi machiat. Pentru teatrul modern este necesar deci minimum de grimă.

Esențialul mi se pare însă că, atît pentru teatrul clasic cît și pentru cel modern, machiajul nu trebuie să facă o notă discordantă în spectacol, să nu supere ochii publicului ci să fie ajutător pentru scenă, să complecteze armonios ținuta spectacolului. Pentru această armonie de care vorbeam — își continuă tovarășul Romaniță firul gîndurilor — trebuie ținut seama de cîteva lucruri deosebit de importante. De distanța dintre public și scenă și de puterea reflectoarelor. De pildă, la

sala Comedia se cere mai puțin machiaj deoarece distanța dintre public și scenă este foarte mică, iar la „Studio" mai mult machiaj, pentru că distanța este mai mare. De asemenea, trebuie să fim atenți cît de puternică este lumina reflectoarelor. Lumina anulează machiajul. Așa cum actorul se interesează cînd joacă într-o sală nouă de acustica acesteia, pe machior îl preocupă felul cum se vede acolo.

Au urmat cîteva clipe de tăcere, pentru ca apoi tovarășul Romaniță să mă întrebe binevoitor ce aș mai voi să știu.

— Te-aș ruga să-mi spui cum concepi dumneata perucile și machiajul pentru un spectacol și în ce constă colaborarea cu regizorul, pictorul scenograf?

— Voi începe printr-un exemplu, exemplele sînt întotdeauna concludente. La spectacolul „Apus de soare" — de pildă, după ce s-a fixat distribuția, am trecut la studierea piesei. Din analiza piesei reieșea: epoca, caracterele și vîrsta personajelor. Aci avem de a face cu o piesă istorică. Deci documentarea trebuia începută prin studierea diferitelor picturi ale timpului.

Dacă pornești la realizarea măștii însă numai după exterior, riști să faci o mască statică, inexpresivă. Sugerînd asemănarea cu personajul istoric respectiv, machiorul trebuie să țină cont

de reacțiile sufletești ale personajului, de personalitatea actorului. Așa am procedat și în cazul spectacolului „Apus de soare". După ce am conceput machiajul fiecărui interpret (și piesa are slavă domnului destul!) am discutat și cu actorii și sfătuindu-mă cu ei, asistînd la repetiții, mi-am verificat dacă ceea ce concepusem era ori nu valabil.

— Dar ce indicații vă dă regizorul?

— In general ar putea să conlucreze mai mult cu machiorii dar din păcate această colaborare nu prea există încă.

— In încheiere v-aș ruga, tovarășe Romaniță, să ne dați cîteva scurte explicații la aceste fotografii.

Deși nu s-a arătat prea mulțumit de fotografii, spunîndu-mi că nu sînt suficient de semnificative, tovarășul Romaniță mi-a îndeplinit totuși și această rugăminte. In aceste fotografii care-l reprezintă pe artistul Finteșteanu în diferite roluri se adeverește teoria că masca trebuie concepută în funcție de personalitatea actorului. Finteșteanu este un actor cunoscut, cu o personalitate artistică puternică așa ca prin grimă nu caut decît să colaborez la reliefarea viziunii lui asupra personajului.

I-am mulțumit tovarășului Romaniță pentru secretele împărtășite obținînd promisiunea de a ne vorbi într-un viitor interviu care promite să fie foarte interesant, despre istoricul machiajului.

ANA MIHAILESCU

Știți ce este PATO?

Fără îndoială, mulți dintre d-voastră aud pentru prima dată acest cuvînt. „Pato" este numele unui joc sportiv foarte răspîndit în Argentina și alte regiuni ale Americii Latine. Jocul acesta seamănă oarecum cu baschetul, numai că echipierii nu aleargă după minge pe propriile lor picioare, ci pe cai.

Pato se joacă pe un teren de mărimea celui de fotbal. Intr-o parte și în alta — cam unde ar veni porțile — sînt instalate coșuri. Echipele, formate din cîte patru călăreți, luptă pentru a-și smulge una alteia mingea de piele. Aceasta are o formă deosebită, pe ea fiind prinse șase mînere de piele. Jocul, care se petrece într-un tempo foarte rapid, cere de la participanți agerime, forță, curaj.

Pato are o origine veche. In secolul trecut se juca pato în felul următor: cînd un băiat se logodea, pleca împreună cu un grup de prieteni călări din rancho-ul său înspre rancho-ul fetei, ducînd un cocoș viu într-un sac de piele. Pe drum erau întîmpinați de un alt grup de călăreți, care încercau în orice chip să smulgă logodnicului sacul cu cocoșul. Dacă reușeau, prietenii logodnicului se străduiau să recapete înapoi trofeul. Călăreții nu pregetau să arunce asupra potrivnicului lasoul și să-l trîntească de pe cal în goana cea mai mare. Astfel adesea logodnicii și prieteni de ai lor mureau înainte de a ajunge la destinație. Atît de multe jertfe a dat acest joc, încît biserica a refuzat chiar să-i mai îngroape după datini, considerîndu-i sinucigași.

După cîteva zeci de ani, jocul cu cocoșul a devenit o competiție sportivă. Există și un regulament special la respectarea căruia veghează un arbitru cu secondantul său. Pato se joacă în 6 reprize a 8 minute. Aceasta deoarece caii aleargă atît de mult și de repede încît la fiecare 8 minute e necesar să fie schimbați.

Desigur, astăzi nu se mai folosește lasoul, dar cei ce au văzut un meci de pato, spun că adesea jucătorii sînt scoși de pe teren pe targa...

Modă

Rochie de seară

De curînd a avut loc la Varșovia cel de-al 7-lea Concurs Internațional de Modă.

Numeroasele modele prezentate de țara noastră s-au bucurat de un deosebit succes.

Fotografia alăturată ne prezintă o frumoasă rochie de seară, distinsă la concurs cu medalia de aur.

Insemnări de spectator

Reîntîlnirea cu Șveik

M-am întors nu de mult dintr-o excursie în R. Cehoslovacă unde, cunoscînd într-o oarecare măsură viața poporului acestei țări, am îndrăgit pe oamenii săi. Pot să spun însă fără teamă de exagerare că această dragoste a crescut mult, s-a dublat, s-a triplat, chiar, într-una din zilele trecute cînd am văzut filmul cehoslovac de păpuși „Peripețiile bravului soldat Șveik" (cinematograful „Maxim Gorki"). Asistînd la proiecția lui mă simțeam ca un vizitator: părăsind cu automobilul un oraș iubit, privește în oglindă pentru a mai revedea ceva din locurile ce rămîn în urmă, și are astfel surpriza de a afla noi trăsături ale meleagurilor pe unde a poposit, de a înțelege mai bine anumite lucruri pe care le-a observat mai înainte. Datorită folosirii cu pricepere a unor amănunte caracteristice în film, excepționalei realizări realiste a atmosferei locale cît și a timpului în care se petrece acțiunea, datorită felului cum au reușit creatorii filmului să concentreze în persoana nemuritorului erou al lui Iaroslav Hașek o seamă din cele mai prețioase trăsături ale poporului lor, mi se părea că mă aflu încă în Cehoslovacia, într-o gară sau într-un restaurant, mi se părea că aud vorbindu-se în jurul meu limba cehă, ca stau de vorbă cu unul din prietenii pe care mi i-am făcut în acea țară; că am și înțeles chiar mai bine mentalitatea acelui popor.

Toate acestea mi-au întărit convingerea că realizatorii filmului de păpuși, mergînd pe linia tradițiilor celebre ale teatrului de păpuși ceh, au făcut o adevărată operă patriotică, aducînd o nouă contribuție la ridicarea micului soldat la rangul binemeritat de simbol național. Poate să pară hazardat dar sub înfățișarea păpușii al cărui chip are o mobilitate redusă, am recunoscut pe omul ceh cu calmul și optimismul care-l caracterizează, cu liniștea interioară, perseverența, spiritul practic și priceperea de a se descurca în orice împrejurare. Era de-ajuns ca mica păpușă să clipească odată hîtru dintr-un ochișor pentru ca să înțeleg că bravul soldat Șveik nu e nici pe departe prost cum îl socotesc dușmanii săi, ci își dă seama pe deplin de eficacitatea armei simulării slăbiciunii mintale, pe care o folosește.

Această imobilitate a feții nu face decît să accentueze soliditatea caracterului lui Șveik, faptul că el nu poate fi urnit în ciuda voinței lui, deși aparent se supune ordinelor celor puternici. Cît de superioară apare această nemișcare în confruntarea cu sublocotenentul cel într-adevăr cretin, care țipînd la Șveik, clămpăne din fălci ca un automat, disperat că nu l-a putut „înfunda" în vreun fel, cît de superioară apare ea în comparație cu istericalele colonelului mic de stat ce ține cu spume la gură predici nesfîrșite soldaților, sărind tot mereu în sus ca un purice lovit de turbare.

Alegînd cîteva episoade reprezentative din romanul satiric al lui Hașek, realizatorii filmului au reușit să accentueze în chip fericit succesul rezistenței pasive a lui Șveik. Acesta îi exasperează pe potrivnicii săi prin fiecare act, prin fiecare gest, prin simplul fapt că există. In acest fel, asistînd la ilustrarea reacțiilor celor mai diferite, de la furie neputincioasă, pînă la apatia totală, a inamicilor lui Șveik, spectatorul, departe de a rîde de pățaniile celebrului ostaș, se distrează copios pe seama parazitismului aparatului politisto-birocratic al statului austro-ungar, a nereușitei politici de desnaționalizare în fața puterii tradiției poporului cehoslovac, a absurdității, rigidității și inepției organizării armatei cezaro-crăiești a ridicolului Franz-Ioseph și, în ultima analiză, înțelege inutilitatea și grotescul acupririi unui popor care posedă o forță vitală atotbiruitoare.

Sveik desenat de Iosif Lada

Adăugați la toate acestea deliciul de a vedea respectat în film întocmai stilul marelui desenator Lada, prietenul care i-a ilustrat lui Hașek romanul, precum și o deosebit de nostimă și ingenioasă îmbinare între filmul de păpuși, desen animat și desen decupat și veți înțelege de ce vă recomandăm cu atîta căldură filmul „Peripețiile bravului soldat Șveik".

B. DUMITRESCU

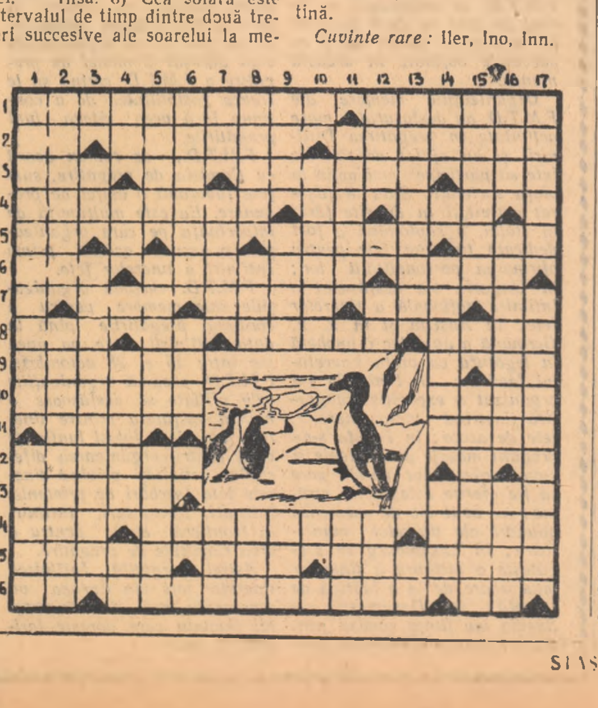
Cuvinte încrucișate

IN ANTARCTIDA

ORIZONTAL: 1) Cel de al treilea va avea loc în timpul maximului de activitate solară de la 1 iulie 1957 la 31 decembrie 1958 (2 cuv.). — Numele orășelului creat în Antarctida de savanții sovietici, dat în cinstea vasului primei expediții ruse (1811-1821). 2) Lac în Sudan. — Vicepreședintele Academiei de științe a U.R.S.S. care conduce lucrările savanților sovietici pentru organizarea celui de al II-lea an geofizic internațional. — In complexul cercetărilor ce se fac în cadrul anului geofizic, cu ajutorul ei se va măsura cîmpul magnetic la mare altitudine. 3) Nu mai au nimic de spus. — Radium. — Asociație. — După presupunerea multor savanți, în Antarctida s-ar găsi în cantități uriașe. 4) Mișcarea soarelui pe ecliptică. — Inel avocaiic. — Rîu ucrainean. 5) Jumătate de cart (!?) — Tantal. — Așa-s țărmurile mării. — Vremea pe care o înfruntă cu cerbicie savanții cercetători din Antarctida. 6) Cel nocturn și aurorele astrale sînt una din multiplele probleme ce se vor studia. — Savanții fac cercetări pentru lansarea lui în cadrul celui de al III-lea an geofizic. — Monedă spaniolă. 7) Porțiune dintr-o curbă cuprinsă între două puncte ale ei. — Continent. — Tg. Mureș. — Pronume. 8) Venin (în lb. rusă). — Luptă neînfricat cu natura — Unul din efectele descărcării electrice. — Pojar. 9) Așa-s părinții. — Tangentă. 10) A uni. — Sloi subțire de ghiață (olt). 11) Nume chinez. — Monedă chineză. 12) Ceva care durează timp îndelungat. 13) Oraș german. — Sînt plăcute și răcoroase primăvara, dar nu și la pol. 14) Ion L. Dumitrescu. — Problemă care va fi abordată în cadrul studiului marilor procese fizice, dinamice și termodinamice ale circulației generale atmosferice. — Arbore care crește pe malurile rîurilor de munte. 15) Oraș belgian. — Cei geofizici sînt prilej de cercetări astronomice. — Aci s-au făcut observații meteorologice în primul an polar, care a avut loc între 1 august 1882 și 1 septembrie 1883. 16) Apucă! — Știința care se ocupă cu studiul corpurilor cerești.

VERTICAL: 1) „Uriașul frigorifer" al pămîntului supranumit al șaselea continent. — Țară în America Latină care face cercetări în Antarctida. 2) Intunericul care la poli durează șase luni. — Țara care face cercetări în Antarctida în apropierea stațiilor sovietice. 3) Comparativ. — Cu ajutorul lor se vor face observații directe asupra efectului orajelor magnetice și meteorologice. 4) In mijlocul Tebei (!?) — Ruteniu. — O parte din moșie (odinioară). — Galliu. 5) Mă întreb și eu. — Extrași. — Năvală. 6) Expediția savanților din această țară a debarcat la 2 ianuarie 1956 în Antarctida, în țara Adelie, în regiunea polului magnetic. — Nume feminin. 7) Idem. — Capul familiei. — Insă. 8) Cea solară este intervalul de timp dintre două treceri succesive ale soarelui la meridian. — Punct pe busolă. — Mică planetă. 9) Rîu german. — Pirat aerian. — Rîu și departament francez. 10) Oceanul care udă țărmurile Antarctidei în punctul Knox, în care a debarcat expediția sovietică. 11) Desfășurat înaintea ochilor. — Comună în Banat. 12) Insulă engleză. — Două teuri în perspectivă. — Subalternii hectarului. 13) Ghețar plutitor. — Ceriu. 14) Rhodiu. — Se transmite de la stațiile de cercetări create în Antarctida. — Nu-i comună. 15) Marea... — Ce ține de numere. 16) Oraș brazilian. — In această țară a avut loc a VII-a Sesiune a Comitetului Executiv al Organizației Meteorologice mondiale între 13 și 17 mai 1955, care a fixat programul respectiv pentru desfășurarea celui de al III-lea an geofizic. — Ceartă. 17) Anotimpul care durează șase luni în Antarctida. Altă țară din America Latină.

Cuvinte rare: Iler, Ino, Inn.

ȘAH

Turneu internațional în memoria lui Alehin

In primele zile ale lunii octombrie va avea loc la Moscova un mare turneu internațional consacrat memoriei lui Alehin.

In cadrul lui se vor întîlni cele mai puternice forțe șahiste ale lumii.

Astfel, pînă acum s-au trimis invitații personale campionului mondial M. Botvinnik, marilor maeștri internaționali Bronștein, Keres, Smislov, Taimanov U.R.S.S. și marilor maeștri Reshevsky (S.U.A.), L. Szabo (R.P.U.), Euwe (Olanda).

După cum anunță secția unională de șah a U.R.S.S. la acest turneu vor mai lua parte încă doi mari maeștri sovietici.

Federațiile de șah din Argentina, Anglia, Bulgaria Cehoslovacia, Iugoslavia, Polonia, Rominia, R. D. Germană și R. F. Germană își vor trimite de asemenea reprezentanți.

Problema nr. 23

INEDITA
ILIE IANCU
București

Mat în două mutări

Alb: Re7, Dg4, Nf7, Cc2, Ch8, Pb4.
Negru: Re5, Ne4, Pc6, d3, g6, h4.

Colțul TINEREI GOSPODINE

★ Dacă nu sînt prea vechi, petele de mucegai de pe rufe se curăță muind partea pătată în oțet. Un mijloc mai eficace este: o soluție de sare de lămiie în proporție de 20 grame la un sfert de litru de apă.

★ Rugina se poate îndepărta chiar de pe obiectele care ne se par deja de nefolosit. Inainte de a ne apuca de curățatul lor le punem să stea trei sferturi de ceas într-un amestec de două părți petrol și o parte untdelemn.

★ Paharele devin rezistente cînd puse într-un lighean cu apă rece sînt trecute pe foc. Apoi se lasă să se răcească ușor după clocot.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii". Tel. 7.60.10. Secția scrisori. Tel. 7.60.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"